17-6-'26

ബാലമിത്രം

ക്രിസ്തുമസ് ലക്കം
ഡിസംബർ ൧൯൩൧

Courtesy *World Friends*

ബാലമിത്രം

ഒരു ബാലകീയ മാസിക

വരിസംഖ്യ വിവരം

ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു ഒരു പ്രതിക്കു വില രൂപാ	1
6 പ്രതികൾക്കു (ഒരേ മേൽവിലാസത്തിൽ) രൂപാ	5
12 പ്രതികൾക്കു (ഒരേ മേൽവിലാസത്തിൽ) രൂപാ	9

വി. പി. അയക്കണമെങ്കിൽ 3 അണ കൂടുതൽ.

വരിസംഖ്യ മുൻകൂറയക്കുകയൊ ആദ്യത്തെ ലക്കം തന്നെ വി. പി. അയക്കാൻ സമ്മതിക്കുകയൊ ചെയ്യുന്നവർക്കല്ലാതെ മാസിക അയക്കുന്നതല്ല.

സ്ഥിരം വരിക്കാരുടെ വരിസംഖ്യ എന്നു തീരുമെന്നു റാപ്പർ നോക്കിയാൽ മനസ്സിലാകും. ഉദാഹരണമായി, "4-42" എന്ന മേൽവിലാസത്തോടു ചേർത്തു അച്ചടിച്ചിരുന്നാൽ 42 ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ വരിസംഖ്യ തീരുമെന്നു മനസ്സിലാക്കണം.

പുതിയ അപേക്ഷകൾ, മേൽവിലാസം മാറേറണ്ട വിവരം, വരിസംഖ്യ മുതലായവ മാനേജർ, ബാലമിത്രം, തിരുവല്ലാ, എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയക്കുക.

വിഷയവിവരം

ബാലമിത്രം

പുസ്തകം ൧൮	വൃശ്ചികം 1117. ഡിസംബർ 1941.	ലക്കം ൧

ക്രിസ്തുമസ്

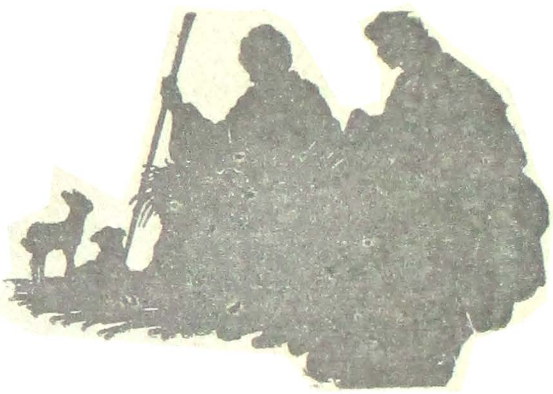
ക്രിസ്തുമസ് കാലം പ്രായേണ എല്ലാ രാജക്കാരും സന്തോഷത്തോടും ഉത്സാഹത്തോടും കഴിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ഈ കൊല്ലത്തെ ക്രിസ്തുമസ് സാധാരണ കഴിക്കുന്നതിൽ വളരെ വ്യത്യസ്തമായിട്ടേ കൊണ്ടാടാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. സ്വേച്ഛാപ്രഭുക്കളായ ഹിററ്ലർ മുതലായ ഏതാനും ചിലരുടെ ഭ്രാന്തുമൂലം ലോകം മുഴുവനും ഭയങ്കരമായ യുദ്ധത്തിൽ കുടുങ്ങി കഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ എങ്ങനെയാണ് നാം സന്തോഷിക്കുക.

നാം വർഷംതോറും ഉത്സാഹത്തോടെ ഏതൊരു ദിവ്യപുരുഷന്റെ ജന്മദിനം കൊണ്ടാടുന്നുവോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹമാർഗ്ഗവും അതിന്റെ പ്രമാണങ്ങളും നമ്മുടെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ സൌഭാഗ്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു എത്രമാത്രം പററിയതാണെന്നോക്കാതെ നമ്മുടെ ലോകം അനേകവർഷം ജീവിച്ചതിന്റെ ഫലമാണ് ഇപ്പോഴത്തെ ലോകത്തിന്റെ വിഷമങ്ങൾ.

ശാസ്ത്രപരമായി വിദ്വാന്മാർ കണ്ടുപിടിച്ചു ലോകത്തിനു പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന തത്വങ്ങളേയും പ്രമാണങ്ങളെയും പരിശോധിച്ചു പ്രായോഗികവും പ്രയോജനകരവുമെന്നു തോന്നുന്നവയെ നമ്മുടെ വ്യവസായങ്ങളിലും മററും നാം ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഗ്രാമഫോൺ, റേഡിയോ, വിമാനം, വിദ്യുൽദീപം മുതലായവ ഇപ്പോൾ ലോകത്തിലെങ്ങും സർവ്വസാധാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവയുടെ പ്രയോജനം ലോകം അനുഭവിക്കുന്നുമുണ്ട്.

പക്ഷേ ലോകഗുരുക്കന്മാർ നമ്മെ കാണിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ആദ്ധ്യാത്മികവും ദൈവികവുമായ പ്രമാണങ്ങളെ അങ്ങുമിങ്ങും ചിലരൊഴിച്ചു ലോകം പൊതുവേ പ്രയോഗിച്ചു നോക്കുന്നില്ല എന്നു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല.

മനുഷ്യർ വർണ്ണവർഗ്ഗവ്യത്യാസം കൂടാതെ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കണമെന്നും, സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ സ്നേഹപ്രമാണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കണമെന്നും യേശുക്രിസ്തു ലോകത്തെ പഠിപ്പിക്കുകയും തന്റെ സ്വന്ത ജീവിതത്തിൽ അവയെ പ്രയോഗിച്ചു കാണിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികൾ എന്നു ഘോഷിക്കുന്നവർപോലും ആ പ്രമാണങ്ങളെ വളച്ചുതിരിക്കുകയും വഷളാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അവയെ ശരിയായ രീതിയിൽ പ്രയോഗിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ ആയിട്ടുണ്ട്.

അവിടുത്തെ വിശിഷ്ടമൊഴികൾ എല്ലാ കാലത്തും പ്രായോഗികമാണ്. അവ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ശാന്തി നല്കുന്നവയുമാണ്.

“അന്യരെ വിധിക്കരുത്. അന്യർ നിങ്ങളോടു എങ്ങനെ വർത്തിക്കണമെന്നു നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ നിങ്ങളും അവരോടു വർത്തിക്കുക.

ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുക. നിങ്ങളെ ദ്വേഷിക്കുന്നവർക്കു നന്മ ചെയ്യുക.

ലിലിപ്പുഷ്പങ്ങളെ നോക്കുക. അവ വിഷമിച്ചു ജോലി ചെയ്യുന്നില്ല. നൂൽ നൂൽക്കുന്നുമില്ല. എങ്കിലും സോളമൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഭാവകാലത്തുപോലും അവയിൽ ഒന്നിനെപ്പോലെ മനോഹരമായി വസ്ത്രധാരണം ചെയ്തിരുന്നില്ല.

പക്ഷികളെ നോക്കുവിൻ. അവ വിതയ്ക്കുന്നില്ല, കൊയ്യുന്നില്ല, കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവയ്ക്കുന്നുമില്ല. എങ്കിലും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു അവയെ പുലർത്തുന്നു.

ദരിദ്രർ ഭാഗ്യവാന്മാരാണ്, സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവരുടേതാകുന്നു. സൌമ്യതയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാരാണ്, അവർ ലോകത്തെ അവകാശമായി അനുഭവിക്കും.

ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കണം. സ്നേഹിതന്മാക്കുവേണ്ടി മരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ സ്നേഹം ആർക്കുമില്ല.

ലോകാവസാനംവരെ ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും."

ഈ മൊഴികൾ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ആശ്വാസവും ശാന്തതയും നല്കുന്നവയല്ലേ?

പാലസ്റ്റൈനിൽ 1941 വർഷം മുമ്പു ജനിച്ച ശിശുവിന്റെ ജന്മദിവസത്തെ നാം കൊണ്ടാടുമ്പോൾ നാം ഈ വിശിഷ്ട വാക്കുകളെക്കുറിച്ചു നല്ലവണ്ണം ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്.

ജീവിതകഥകൾ

1. ജ്യോതിശാസ്ത്രജ്ഞനായ സർ വില്യം ഹെർഷൽ

ഭൂലോകചരിത്രത്തിന്റെ ഏതു ഘട്ടത്തിലും മഹാന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ മിക്കവരുടേയും ജീവിതകാലത്തു അവരുടെ മാഹാത്മ്യം മറ്റുള്ളവർ ശരിയായി അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. പലരുടേയും ജീവിതകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന നേതാക്കന്മാർ അവരെ നിന്ദിക്കുകയും ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പൊതുലോകം സ്വീകരിച്ചുവന്നിരുന്ന ആചാരമര്യാദകളേയും ചട്ടങ്ങളേ

യും നിഷേധിക്കുവാൻ മഹാന്മാർ മടിച്ചിട്ടില്ല. മാത്രമല്ല, കുറേക്കൂടി ഉത്തമവും നവീനവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യിട്ടുണ്ട്. ഭൂതകാലസംഭവങ്ങൾ പരിശോധിച്ചിട്ടു ഭാവികാലലക്ഷണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവർ പ്രാപ്തരായിരുന്നു. അതിനാലത്രെ അവർ അന്യരുടെ നിന്ദയ്ക്കും വിദ്വേഷത്തിനും പാത്രീഭൂതരായതു്. എന്നാൽ ചുരുക്കം ചിലർ തങ്ങളുടെ ജീവിതകാലത്തു തന്നെ പ്രശംസയും പ്രോത്സാഹനവും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു മഹാന്റെ ജീവചരിത്രമാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നതു്.

ഫ്രഡറിക്ക് വില്യം ഹെർഷൽ ജർമ്മനിയിൽ ഹാനോവർ എന്ന പട്ടണത്തിൽ 1738 നവംബർ 15-ാം തിയതി ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛൻ ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിലെ ഒരു പാട്ടുകാരനായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു ബാല്യകാലം മുതൽ തന്നെ സംഗീതത്തിൽ പ്രത്യേക പരിചയം ലഭിക്കുവാനിടയായിട്ടുണ്ട്. ഹെർഷലിനും സഹോദരീസഹോദരന്മാർക്കും സ്വന്തമായി സംഗീതോപകരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതൊക്കെ ആകർഷണീയമായ രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കുവാൻ അവർക്കു സാമർത്ഥ്യവുമുണ്ടായിരുന്നു.

ബാല്യംമുതൽ തന്നെ നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ പരിശോധിക്കുവാൻ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു വന്നു. അവയെപ്പററി കൂടുതലായി പഠിക്കണമെന്നു അദ്ദേഹം വളരെ വാഞ്ഛിച്ചു. സംഗീതവും അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ കൗതുകപ്രദമായിരുന്നു. അദ്ദേഹവും സഹോദരന്മാരും സംഗീതത്തിലുള്ള സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ട് ഉപജീവനമാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിച്ചുകൊള്ളുമെന്നു പലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

അച്ഛനു തുച്ഛമായ ഒരു ശമ്പളമേ ലഭിച്ചിരുന്നുള്ളു. അതിനാൽ കുട്ടികൾക്കു കുടുംബസംരക്ഷണത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കേണ്ട ചുമതല നേരത്തേതന്നെ കയ്യേല്ക്കേണ്ടിവന്നു. പ്രായപൂർത്തിയാകുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ വില്യം പട്ടാളത്തിൽ ഒരു പാട്ടുകാരനായി ഉദ്യോഗം സ്വീകരിച്ചു.

അനാരോഗ്യം നിമിത്തം 19-ാമത്തെ വയസ്സിൽ വില്യം ഉദ്യോഗം ഉപേക്ഷിച്ചു. പിന്നീടു് അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പോയി. അവിടെയും സംഗീതത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സാമർത്ഥ്യംമൂലം അദ്ദേഹം മാന്യമായി ജീവിക്കുന്നതിനു പ്രാപ്തനായിത്തീർന്നു.

ഒരു ദിവസം ഹെർഷൽ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ച ഒരു പുസ്തകം കാണാനിടയായി. അതു താഴെ വയ്ക്കുന്നതിനുപോലും മനസ്സു വരാതെ അദ്ദേഹം അനേകം പ്രാവശ്യം വായിച്ചു. പിന്നീടു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ചു ലഭിച്ച സകല പുസ്തകങ്ങളും അദ്ദേഹം ആർത്തിയോടുകൂടി വായിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനു ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ധാരാളം പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു പല വിഷയങ്ങളിലും വലിയ പാണ്ഡിത്യം സിദ്ധിച്ചു. സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നപ്പോഴെല്ലാം അദ്ദേഹം നക്ഷത്രങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു വന്നു. ഒരു ദൂരദർശിനിക്കണ്ണാടി കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു ആഗ്രഹമുണ്ടായി. പക്ഷേ, ഒന്നു വാങ്ങിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു പണമില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ ഒരെണ്ണം നിർമ്മിക്കുവാൻ തന്നെ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. ആദ്യമായി അതുസംബന്ധിച്ച കണക്കുശാസ്ത്രം അദ്ദേഹം പഠിച്ചു. വളരെനാൾ പരിശ്രമിച്ചതിന്റെ ഫലമായി നല്ല ഒരു ദൂരദർശിനിക്കണ്ണാടി അദ്ദേഹം നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനു മുൻപു ആരും ഇത്ര നല്ല ഒരെണ്ണം നിർമ്മിച്ചിട്ടില്ല.

സഹോദരസഹോദരിമാർ അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിച്ചു താമസിക്കുവാൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലെത്തി. കുറേക്കാലത്തേക്കു അവരെല്ലാവരും പലരേയും സംഗീതം അഭ്യസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീട് ആ തൊഴിൽ ഉപേക്ഷിച്ച് അവർ ദൂരദർശിനിക്കണ്ണാടി നിർമ്മിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതിൽ അവർക്കു നല്ല വിജയം ലഭിച്ചു. പ്രസ്തുത തൊഴിൽ ആദായകരമായിത്തീർന്നു.

വാനശ്ശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ചു കൂടുതലായി പഠിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഹെർഷൽ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു സഹായകരമായ ഒരു ആകാശചിത്രം തയ്യാറാക്കി. ഈ കൃത്യങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരിയായ കാറോലൈൻ കൂടുതലായി അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചു.

ഇങ്ങനെയുള്ള പരിശോധനകൾക്കിടയിൽ അദ്ദേഹം ഒരു നവീന ഗോളം കാണുകയുണ്ടായി. അതു ഒരു വാൽനക്ഷത്രമായിരിക്കുമെന്നു അദ്ദേഹം ആദ്യം വിചാരിച്ചു. ഒരു ഗ്രഹം തന്നെയാണെന്നു പിന്നീടു മനസ്സിലായി. പുരാതനകാലം മുതൽ തന്നെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഗോളങ്ങളെ

സംബന്ധിച്ചു മാത്രമേ അന്നുണ്ടായിരുന്ന പണ്ഡിതന്മാർക്കു പരിചയമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതിനാൽ ഒരു പുതിയ ഗോളം കാണ്മാനിടയായതിൽ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെല്ലാം വളരെ സന്തോഷിച്ചു. പുതിയ അത്ഭുതം കാണ്മാനായി അവർ ആകാശത്തേക്ക ആകാംക്ഷയോടുകൂടി നോക്കി. ഈ ഗ്രഹത്തിന് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവായിരുന്ന ജോർജ്ജ് തൃതീയന്റെ പേരുതന്നെ കൊടുക്കുവാൻ ഹെർഷൽ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ മറ്റു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് അതിനു യുറാനസ്സ് എന്ന പേരു കൊടുത്തു. യുറാനസ്സ് ഗ്രീക്കുകാരുടെ ഏററവും പുരാതന ദേവനായിരുന്നു.

യുറാനസ്സ് കണ്ടുപിടിച്ചു എന്നതു മാത്രമല്ല അദ്ദേഹം വാനശാസ്ത്രത്തിനു നല്കിയിട്ടുള്ള സഹായങ്ങൾ. സാറേറൺ എന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ആറാമത്തേയും ഏഴാമത്തേയും യുറാനസ്സിന്റെ രണ്ടു ഉപഗ്രഹങ്ങളേയും അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു. സൂര്യനും അതോടു ചേർന്നുള്ള മററു ഗ്രഹങ്ങളും വളരെ ദൂരെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വേറൊരു ഗോളത്തെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു ഹെർഷൽ സമർത്ഥിച്ചു. എല്ലാ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കും ചലനമുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം ലോകരെ ധരിപ്പിച്ചു. കൂടാതെ അയ്യായിരത്തോളം പുതിയ നക്ഷത്രങ്ങളും അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ച പ്രശസ്തിയുടെയും വിജയത്തിന്റെയും ഒരംശത്തിനു കാറോലൈൻ അവകാശിനിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായിരുന്ന സർ ജോൺ, സ്വപിതാവിന്റെ ജോലി തുടർന്നു ചെയ്തു. ദക്ഷിണാർദ്ധഗോളത്തിലുള്ള നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പററിയാണ് അദ്ദേഹം കൂടുതലായി പഠിച്ചത്. ഇങ്ങനെ വില്യം ഹെർഷൽ, കാറോലൈൻ, ജോൺ ഹെർഷൽ എന്നിവരാണ് ആധുനിക ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം സ്ഥാപിച്ചതെന്നു പറയാം.

വില്യം ഹെർഷലിന്റെ വിജയങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്തു തന്നെ അംഗീകൃതമായി. ജോർജ്ജ് തൃതീയൻ രാജാവിന്റെ ജ്യോത്സ്യനായി അദ്ദേഹം നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 1816-ൽ അദ്ദേഹത്തിനു സർ സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. 1822 ആഗസ്റ്റ് 25-ാം തിയതി അദ്ദേഹം മരണം പ്രാപിച്ചു.

---

2. മഹാദേവ ഗോവിന്ദറാനഡേ

മഹാദേവ ഗോവിന്ദറാനഡേ ഒരു മഹാരാഷ്ട്രകുടുംബത്തിൽ 1842-ൽ ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചാർച്ചക്കാർ പേഷ്വാമാരെ ദീർഘകാലം സേവിച്ചിട്ടുള്ളവരായിരുന്നു.

ആദ്യം റാനഡേ ഒരു നാട്ടുഭാഷാ വിദ്യാലയത്തിൽ ചേർന്നു പഠിച്ചു. മഹാരാഷ്ട്രസാഹിത്യത്തെ അദ്ദേഹം സ്നേഹിപ്പാനും വിലമതിപ്പാനും തുടങ്ങിയതു് അവിടെവച്ചായിരുന്നു. പില്ക്കാലത്തു് അദ്ദേഹം സ്വജാതിയുടെ ഒരു ചരിത്രം എഴുതുകയുണ്ടായി. അതിൽ മഹാനായ ശിവാജിയെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം വളരെ സ്തുതിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 1851-ൽ റാനഡേ കോലാപുരം ഹൈസ്കൂളിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കാനാരംഭിച്ചു. 1853 മുതൽ ബോംബെയിലെ എൽഫിൻസ്റ്റൺകോളജിനോടു ചേർന്നുള്ള ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിത്തം തുടർന്നു. അദ്ദേഹം സർ അലക്സാണ്ടർ ഗ്രാൻറു എന്ന സുപ്രസിദ്ധനായ വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകന്റെ ശിഷ്യനായി തീർന്നതു് അവിടെവച്ചായിരുന്നു. 1859-ൽ റാനഡേ മട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷ പാസ്സായി. നാലു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്ക് അദ്ദേഹം ബി. എ. ഡിഗ്രി സമ്പാദിച്ചു. പിന്നീടു രണ്ടു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം എം. എ ഡിഗ്രിയും കരസ്ഥമാക്കി. അതിന്റെശേഷം അദ്ദേഹം ബോംബേ സർവ്വകലാ ഭരണസമിതിയിലെ ഒരു അംഗമായിത്തീർന്നു.

റാനഡേ പുസ്തകവായനയിൽ വളരെ തല്പരനായിരുന്നു. മറാത്തി, സംസ്കൃതം, ഇംഗ്ലീഷ് എന്നി ഭാഷകളിലെല്ലാം അദ്ദേഹം വലിയ പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചു. ഒരു അവധിക്കാലത്തു കോളജ് ലൈബ്രറിയിലുണ്ടായിരുന്ന ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം വായിച്ചുതീർത്തു. ധനതത്വശാസ്ത്രം, രസതന്ത്രം, ഇംഗ്ലീഷ് പദ്യസാഹിത്യം എന്നീ വിഷയങ്ങളെ പരാമർശിച്ചുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളും അദ്ദേഹം ധാരാളം വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. വലിയ പണ്ഡിതൻ എന്ന ഖ്യാതി അദ്ദേഹം വളരെ വേഗത്തിൽ സമ്പാദിച്ചു.

റാനഡേ പഠിച്ച കോളജിൽ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് ആദ്യമായി ജോലി കിട്ടി. ജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിനായി അത്യുത്സാഹം ചെയ്തുകൊണ്ടി

രുന്ന എല്ലാ വിദ്യാൎത്ഥികൾക്കും ഈ പുതിയ അദ്ധ്യാപകൻ ഒരു ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തമായി പരിലസിച്ചു.

1868—ൽ റാനഡേ അദ്ധ്യാപകവൃത്തി ഉപേക്ഷിച്ചു. പൌരസ്ത്യഭാഷകളുടെ പരിഭാഷകനായി ബോംബേ ഗവൎമ്മെൻറു് അദ്ദേഹത്തെ നിയമിച്ചതുമൂലമാണ് ഇങ്ങനെ ഒരു പരിവൎത്തനമുണ്ടായതു്. ഒരു വൎഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കോലാപുരം രാജ്യത്തു് ഒരു ജഡ്ജിയായി അദ്ദേഹം നിയമിതനായി. ഈ സമയത്തും അദ്ദേഹം ബോംബേഗവൎമ്മെൻറിൻെറ പരിഭാഷകനായിരുന്നു.

അടുത്തതായി നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ എൽഫിൻസ്റ്റൺകോളേജിലെ ഒരു പ്രഫസ്സറായി തീൎന്നു. അവിടെയും തൻെറ ബുദ്ധിസാമൎത്ഥ്യങ്ങൾക്കു ചേൎന്ന വിധത്തിൽ അദ്ദേഹം പരിശോഭിച്ചു.

1871—ൽ റാനഡേ കോളേജിലെ ഉദ്യോഗം ഉപേക്ഷിച്ചു. അതിൻെറ ശേഷം പൂനായിലും ബോംബേയിലുമായി ജുഡിഷ്യൽവകുപ്പിൽ പല സ്ഥാനങ്ങളും അദ്ദേഹം അലങ്കരിക്കുകയുണ്ടായി. ബോംബേ ഹൈക്കോടതിയിലെ ഒരു ജഡ്ജിയായിട്ടത്രെ അദ്ദേഹം ഉദ്യോഗജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ചതു്.

റാനഡേ വലിയ ഒരു പണ്ഡിതനായിരുന്നു എന്നു നിസ്സംശയം അഭിപ്രായപ്പെടാം. പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. രാഷ്ട്രീയകാൎയ്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം നല്ല പങ്കെടുത്തു. സാമ്പത്തികവും വ്യാവസായികവുമായ വിഷമപ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരം നേടുവാനായി അദ്ദേഹം വളരെ അദ്ധ്വാനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വാൎത്ഥരഹിതമായ പ്രവൎത്തനങ്ങളുടെ ഫലമായി സാമൂഹ്യവും മതപരവുമായ പല പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിലാകുന്നതിനിടയായിട്ടുണ്ടു്.

നാനാമുഖങ്ങളായ പ്രവൎത്തനരംഗങ്ങളിൽ റാനഡേ ക്ഷമാപൂൎവ്വം പ്രവൎത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്നിൽ എന്തെങ്കിലും കുററം ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലായാലുടൻ അതു നീക്കാനായി അദ്ദേഹം ഇടവിടാതെ പരിശ്രമിക്കമായിരുന്നു. തൻെറ തെററുകൾക്കു യോജിച്ച ശിക്ഷ സഹിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം തല്പരനായിരുന്നു താനും. കഷ്ടതകളെ സംബന്ധിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിനു ശരിയായ അഭിപ്രായമാണുണ്ടായിരുന്നതു്. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

“നാം നമ്മുടെ കുരിശു വഹിക്കണം. അതു മാധുൎയ്യമേറിയതായിരിക്കുമെന്നുള്ളതല്ല അതിൻെറ കാരണം. അതുമൂലം ലഭിക്കുന്ന ഫലങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ വേദനകളും കഷ്ടതകളും സാരമില്ലെന്നു ഗണിക്കേണ്ടതാണു്.”

ഇൻഡ്യൻ സോഷ്യൽ കോൺഫറൻസിൻെറ ജനറൽസെക്രട്ടറിയെന്ന നിലയിൽ റാനഡേ സ്വരാജ്യത്തിൻെറ ഉന്നമനത്തിനായി വളരെ പ്രയത്നിച്ചു. ഇൻഡ്യൻ നാഷ്യനൽ കോൺഗ്രസ്സിൻെറ ആദൎശങ്ങളും പ്രവൎത്തനങ്ങളുമായി അതിൻെറ ആരംഭം മുതൽ അദ്ദേഹത്തിനു് അടുത്ത ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. കോൺഗ്രസ്സു സമ്മേളനങ്ങളിൽ മുടങ്ങാതെ അദ്ദേഹം സംബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായങ്ങൾ ആദരിക്കുവാൻ കോൺഗ്രസ്സുഭാരവാഹികൾ തല്പരരായിരുന്നു.

റാനഡേയുടെ ഉദ്യോഗജീവിതം വളരെ വിജയപ്രദമായിരുന്നു. താഴ്ന്ന പടിയിൽനിന്നു് അദ്ദേഹം ഒരു ഇൻഡ്യാക്കാരനു് എത്തുമാത്രം ഉ

യരാമോ അത്രയും ഉയരുകയുണ്ടായി. സ്വഭാവ ശക്തി എന്ന വിശിഷ്ടായുധമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയരഹസ്യമായിരുന്നിട്ടുള്ളത്.

വക്കീൽജോലിയൽ ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരുന്നെങ്കിൽ ആ സ്ഥാനത്ത് അദ്ദേഹത്തിനു കുറേക്കൂടി ഉന്നതി പ്രാപിക്കാമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം ത്യാഗപൂർണ്ണമായിരുന്നതിനാലത്രെ ഒരു കാര്യത്തിൽ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു ശ്രദ്ധ പതിക്കാൻ കഴിയാഞ്ഞതു്.

ത്യാഗം എന്നതു നല്ല ഒരു നേതാവിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഒരു വിശിഷ്ട ഗുണമാണ്. സ്വരാജ്യ സേവനത്തിനു പ്രാപ്തരും സന്നദ്ധരുമായ പല രേയും അദ്ദേഹം വളരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. അനേകം യുവജനങ്ങൾക്കു ചൂടും വെളിച്ചവും നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വലിയ തേജോഗോളമായിരുന്നു അദ്ദേഹമെന്നു ഗോഖലേ ഒരിക്കൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. അവരൊക്കെയും ഈ ഗോളത്തിന്റെ ചുററും പ്രദക്ഷിണംചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഉപഗോളങ്ങളായിരുന്നു എന്നു പറയാം. അവക്ക് ഈ നേതാവിന്റെ വാക്കുകൾ നിയമവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിനന്ദനം പ്രതിഫലവുമായിരുന്നു.

റാനഡേയ്ക്കു് ഇൻഡ്യാചരിത്രത്തിൽ വളരെ മഹനീയമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. ഭാരതീയരുടെ ആഴമായ ഭക്തിയും ബഹുമാനവും നേടിയിട്ടുള്ള ചില മഹാന്മാരിൽ ഒരുവനാണദ്ദേഹം. സ്വരാജ്യത്തോടു തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹവും അതിനുവേണ്ടി സാധിച്ചിട്ടുള്ള മഹനീയസേവനവുംമൂലമാണ് അദ്ദേഹം അതിനു യോഗ്യനായിത്തീന്നതു്.

കഥാപംക്തി

1. സൂര്യന്റെ സഹോദരിമാർ

ലാപ്‌ലൻഡിലെ ഒരു കഥ

വളരെക്കാലം മുൻപു രാജധാനിക്കടുത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ലാഴ്സ് എന്ന പേരോടുകൂടിയ ഒരു ബാലൻ ജീവിച്ചിരുന്നു. അവൻ ആഹാരത്തിനായി ദിനംപ്രതി വനത്തിൽ ചെന്നു മൃഗങ്ങളെ വേട്ടയാടിക്കൊണ്ടുവരുമായിരുന്നു. അമ്പും വില്ലുമായിരുന്നു അവനുണ്ടായിരുന്ന ആയുധം. അസ്ത്രപ്രയോഗത്തിൽ അവൻ വളരെ സമത്ഥനായിരുന്നു. അതിൽ അവനെ ജയിക്കുവാൻ ലോകത്തിൽ യാതൊരുത്തരും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലെന്നുപോലും ചിലർ വിശ്വസിച്ചു.

ഒരു ദിവസം വനത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ അവൻ രാജകുമാരനെ കാണുകയുണ്ടായി. കുമാരനും ലാഴ്സും സമപ്രായക്കാരായിരുന്നു. അതിലാളന നിമിത്തം കുമാരന്റെ സ്വഭാവം വളരെ ദുഷിച്ചിരുന്നു. തന്നെത്താൻ പുകഴ്ത്തിപ്പറയുമെന്നുള്ളതായിരുന്നു കുമാരന്റെ സ്വഭാവത്തിലുണ്ടായിരുന്ന മുഖ്യദോഷം. കൊട്ടാരത്തിലെ ജോലിക്കാർ കുമാരന്റെ സ്വഭാവദൂഷ്യത്തിനു വളംവയ്ക്കുകയേ ചെയ്യുള്ളു.

ലാഴ്സിനെ കണ്ടപ്പോൾ കുമാരൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. "നീ അമ്പ് എയ്തു വിടുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ദൂരം ഞാൻ അമ്പ് എയ്യുയക്കാം. എന്താ ഒന്നു പരീക്ഷിക്കുന്നോ ? ഞാൻ വിചാരിച്ചാൽ സൂര്യനെപ്പോലും താഴെ എയ്തിട്ടുകളയാം."

ലാഴ്സ് ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. "കുമാരനു സാധിക്കുമെങ്കിൽ എനിക്കും സാധിക്കും."

അവർ രണ്ടുപേരും ഒരേസമയത്തു തന്നെ എയ്തു. രണ്ടു അസ്ത്രങ്ങളും സൂര്യന്റെ നേരേ പാഞ്ഞുപോയി. എന്നാൽ വളരെ വേഗത്തിൽ ഒരെണ്ണം താഴെ വീണു. അതു കണ്ടപ്പോൾ കുമാരൻ പറഞ്ഞു. "കണ്ടോ ! നിന്റെ അമ്പു താഴെ വീണു. എന്റെ അമ്പു സൂര്യനിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു."

ലാഴ്സ് അതു സമ്മതിച്ചില്ല. "ഇതു് എന്റെ അമ്പല്ല. എന്റെ അമ്പു ഞാൻ തന്നെ ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. അതു കണ്ടാൽ എനിക്കു അറിയാം."

കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മറേറ അമ്പും താഴെ വീണു. ലാഴ്സ് അതു കയ്യിൽ എടുത്തു. അതിന്റെ ഒരു സ്ഥാനത്തു ചെറിയ ഒരു തൂവൽ ഇരിക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. അതു സൂര്യനെപ്പോലെ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

"അതെന്റെ അമ്പാണ്." കുമാരൻ പറഞ്ഞു. "അതു സൂര്യനെ തൊട്ടതുകൊണ്ടാണു പ്രകാശമുള്ള ഒരു തൂവൽ അതിന്മേൽ വന്നതു്."

ലാഴ്സ് ഒട്ടും മടിച്ചില്ല "അതു് എന്റെ അമ്പു തന്നെയാണ്. ഞാനാണ് അതുണ്ടാക്കിയതു്. അതിനാൽ എനിക്കു നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടു്."

ഇങ്ങനെ രണ്ടുപേരും തക്കിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കവേ രാജാവു് അതുവഴി കടന്നുപോയി. അദ്ദേഹം ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കോപിച്ചു. ലാഴ്സിന്റെ അമ്പു് ഏതായിരുന്നു എന്നു അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഗ്രാമവാസിയായ ആ ബാലൻ തന്റെ കുമാരനേക്കാൾ സമത്ഥനാണെന്നു സമ്മതിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല.

രാജാവു് ലാഴ്സിനോടു പറഞ്ഞു. "നീ പറയുന്നതു നിന്റെ അമ്പു സൂര്യനെ തൊട്ടു എന്നാണ്, അല്ലേ! എന്നാൽ നീ പറയുന്നതു പരമാത്ഥമാണെന്നു വെളിപ്പെടുത്തിക്കാണിക്കുക. അമ്പു പോയ വഴിയേ തന്നെ പോയിട്ടു ഇങ്ങനെയുള്ള തൂവലുകളോടുകൂടിയ പക്ഷിയെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരണം. അതിനെ കൊണ്ടുവന്നതിനു ശേഷമേ നീ നിന്റെ ഗ്രാമത്തിൽ പ്രവേശിക്കാവൂ."

എന്തെങ്കിലും പറയുന്നതു് എരിയുന്ന തീയിൽ എണ്ണ ഒഴിക്കുന്നതിനു സമമാണെന്നു ലാഴ്സ് മനസ്സിലാക്കി. അവൻ അമ്പും വില്ലും എടുത്തുകൊണ്ടു കാട്ടിലേക്കു പോയി. എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നു അവനു യാതൊരു നിശ്ചയവും ഇല്ലായിരുന്നു.

ഒരു കുറുക്കൻ ഒരു കുരുക്കിൽ അകപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതു് അവൻ കണ്ടു. അവൻ അതിനെ വിടുവിച്ചു. കുറുക്കൻ അവനു നന്ദി പറഞ്ഞശേഷം എവിടെ പോകയാണെന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു.

ലാഴ്സിന്റെ മറുപടി ഇങ്ങനെയായിരുന്നു. "എവിടെ പോകയാണെന്നു എനിക്കു തന്നെ നിശ്ചയമില്ല. രാജാവു് എന്റെ നേരേ കോപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സ്വണ്ണത്തൂവൽ ഏതു പക്ഷിയുടേതാണെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു അതിനെ രാജസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുകൊടുത്തിട്ടു മാത്രമേ എനിക്കു എന്റെ ഗ്രാമത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ പാടുള്ളു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനയാണതു്."

കുറുക്കൻ പറഞ്ഞു. "അതു സാരമില്ല. ഇതു ഒരു പിടക്കോഴിയുടെ തൂവലാണ്. ലോകത്തിലെ കോഴികളെപ്പററിയുള്ള വിവരങ്ങളെല്ലാം എനിക്കു അറിയാം. ഈ പിടക്കോഴി സൂര്യന്റെ സഹോദരിയുടെ വകയാണെന്നു തോന്നുന്നു. എന്റെ പുറത്തു കയറിക്കൊള്ളുക. ഞാൻ നിന്നെ ആ കൊട്ടാരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാം."

ലാഴ്സിനുണ്ടായ സന്തോഷത്തിനു അതിരില്ലായിരുന്നു. അവൻ കുറുക്കന്റെ പുറത്തു കയറി യാത്ര ആരംഭിച്ചു. ഏതാനും നിമിഷംകൊണ്ടു അവർ സൂര്യന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ ചെന്നുചേന്നു.

കുറുക്കൻ പടിവാതില്ക്കൽ നിന്നു. എന്തൊക്കെയാണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നു അവൻ ലാഴ്സിനെ മനസ്സിലാക്കി. പക്ഷേ, അവനു ഒരു ചെറിയ അബദ്ധം പററി. കോഴിക്കൂടിന്റെ സമീപത്തേക്കു പോകാനുള്ള വഴി വിട്ടിട്ടു് അവൻ വേറൊരു വഴിയേക്കൂടി പോയി. അതിനാൽ അവൻ കൊട്ടാരത്തിന്റെ മുൻപിൽ എത്തി. അവിടെ നിന്നിരുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടി അവനെ കണ്ടു. അവൾ വളരെ ആശ്ചയ്യപ്പെട്ടു.

അവൾ ചോദിച്ചു. "കുട്ടി, നീ ആരാണ്?" "എന്റെ പേരു ലാഴ്സ് എന്നാണ്. നീ ആരാണ്?" "ഞാൻ സൂയ്യോദയം എന്ന രാജകുമാരിയാണ്. നിനക്കു ഇവിടെ എന്താണു കായ്യം?"

ലാഴ്സ് പരമാത്ഥമെല്ലാം കുമാരിയോടു പറഞ്ഞു. രാജാവു് അവനോടു കോപിച്ച വിവരവും അതിന്റെ കാരണവും അവൻ രാജകുമാരിയെ അറിയിച്ചു.

കുമാരി :—ആ കോഴിയെ തരുന്നതിനു വിരോധമില്ല. എന്നാൽ അതിനു പ്രതിഫലമായി ഒരു കായ്യം ചെയ്യണം. എന്റെ സഹോദരിയാണു സൂയ്യാസ്തമനം. അവളെ ഏതോ ഒരു രാക്ഷസൻ അപഹരിച്ചുകൊണ്ടു പോയിരിക്കുകയാണ്. നീ അവളെ എവിടെ നിന്നെങ്കിലും കൊണ്ടുവരാമെങ്കിൽ ഈ കോഴിയെ തന്നേക്കാം."

ലാഴ്സ് ഈ വിവരം കുറുക്കനെ അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ കുറുക്കൻ അവനെ സ്വല്പം ശകാരിച്ചു. ഒടുവിൽ സഹായിക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. കുറുക്കൻ പറഞ്ഞു. "ആവട്ടെ, ഈ തവണയും നിന്നെ സഹായിക്കാം. രാക്ഷസന്റെ കൊട്ടാരത്തിലേക്കു തന്നെ നമുക്കു പോകണം. എന്നാൽ അവിടെ നീ വെളിയിൽ നില്ക്കണം. ഞാൻ അകത്തു കയറാം. ഞാൻ പറഞ്ഞ വഴിയെ പോകാതെ കൊട്ടാരത്തിന്റെ മുൻപിൽ ചെന്നു ചാടിയതു ഭോഷത്തമായിപ്പോയി."

അവർ മുൻപിലത്തെപ്പോലെതന്നെ യാത്ര തിരിച്ചു. വേഗത്തിൽ അവർ ഉദ്ദേശിച്ച സ്ഥലത്തു ചെന്നുചേരുകയും ചെയ്തു. ലാഴ്സ് വെ

ളിയിൽ നിന്നു. കുറുക്കൻ അകത്തേക്കു കടന്നു. അവൻ സൂര്യാസ്തമനകുമാരിയെ കണ്ടു. തന്നെ വിട്ടുവിക്കാൻ വന്നതാണെന്നു കുറുക്കൻ കുമാരിയെ അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ ആ കുമാരി വളരെ സന്തോഷിച്ചു എത്രയും വേഗത്തിൽ കുമാരിയും ലാഴ്സും കുറുക്കന്റെ പുറത്തു കയറി യാത്ര ആരംഭിച്ചു. അവർ അതിവേഗം സൂര്യന്റെ കൊട്ടാരത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തു.

സ്വസഹോദരിയെ കണ്ടപ്പോൾ സൂര്യോദയകുമാരി വളരെ സന്തോഷിച്ചു. താമസംവിനാ ലാഴ്സിനു പൊൻതൂവലുകളോടുകൂടിയ പിടക്കോഴിയെ കിട്ടുകയും ചെയ്തു. കുറുക്കന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി അവൻ സ്വന്തനാട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. അവൻ കോഴിയെ രാജസന്നിധിയിൽ കാഴ്ചവച്ചു. അതു രാജാവു സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. അവനോടു വളരെ അനിതിയായും ക്രൂരമായും പെരുമാറിയതിൽ രാജാവിനു വളരെ ലജ്ജയുണ്ടായി. കൊട്ടാരത്തിൽ രാജകുമാരന്റെ കൂട്ടുകാരനായി താമസിച്ചുകൊള്ളുവാൻ രാജാവു ലാഴ്സിനെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. പക്ഷേ, ആ ബാലൻ അതിനു സമ്മതിച്ചില്ല. അതിന്റെ കാരണം ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു.

"കള്ളം പറയുന്ന ഒരു കുട്ടിയുമായി എനിക്കു യാതൊരു ഇടപാടിനും ആവശ്യമില്ല."

---

2. മൂന്നു ചോദ്യങ്ങൾ

അതിവിശിഷ്ടമായ പല ആശയങ്ങളോടു കൂടിയ ഒരു രാജാവ് ഒരിക്കൽ ജീവിച്ചിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യം ആരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള ശരിയായ അവസരം ഏതെന്നും ആരുടെ അഭിപ്രായമാണു സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്നും ഒരവസരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ട പ്രധാന കാര്യമെന്തെന്നും അറിയാമെങ്കിൽ വിജയത്തിനുള്ള വഴിയെപ്പററി പിന്നീടു ഭയപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം.

മേല്പറഞ്ഞ മൂന്നു കാര്യങ്ങളിലും സംശയരഹിതമായ ഒരു നില സ്വീകരിക്കത്തക്ക ഗുണദോഷം പറയുന്നവർക്കു തക്ക പ്രതിഫലം നല്കാമെന്നു അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. പലരും ശ്രമിച്ചു. യാതൊരുത്തരുടേയും അഭിപ്രായം തൃപ്തികരമായി രാജാവിനു തോന്നിയില്ല. അതിനാൽ മഹാ പണ്ഡിതനെന്നു പ്രസിദ്ധി നേടിയിരുന്ന ഒരു മഹർഷിയെ കാണ്മാനായി രാജാവു തന്നെ യാത്രതിരിച്ചു.

മഹർഷി ഏകനായി ഒരു വനത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. സാധാരണക്കാരായ ആളുകളെ മാത്രമേ അദ്ദേഹം അതിഥികളായി സ്വീകരിച്ചു വന്നുള്ളു. അതിനാൽ രാജാവ് ഒരു സാധാരണ പൗരന്റെ വേഷത്തിലാണു പോയത്.

മഹർഷി തന്റെ ആശ്രമത്തിനു മുൻപിൽ കിളച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ രാജാവു അവിടെ എത്തി. അപരിചിതനായ ഒരാൾ അടുത്തു വന്നപ്പോൾ മഹർഷി അദ്ദേഹത്തെ യഥായോഗ്യം സ്വീകരിച്ചു. തന്റെ അതിഥി രാജാവാണെന്നുള്ള വിവരം മഹർഷി അറിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹം തന്റെ ജോലി തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. രാജാവു പറഞ്ഞു.

"മഹാത്മൻ! എനിക്കു മൂന്നു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാനുണ്ട്. ശരിയായ സമയത്തു ചെയ്യേണ്ട ശരിയായ കാര്യം ഏതാണെന്നറിയുന്നതെങ്ങനെയാണ്? ഞാൻ ആരുടെ അഭിപ്രായമാണ് സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്നു എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാം? ഏതെങ്കിലും ഒരവസരത്തിൽ ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായതേതാണെന്നു നിശ്ചയിക്കാനുള്ള വഴി എന്താണ്?"

മഹർഷി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേട്ടു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം വിശേഷിച്ചൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹം ജോലിയിൽനിന്നു വിരമിച്ചുമില്ല.

രാജാവു തുടർന്നു. "അവിടുന്നു വളരെ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. കുറേനേരത്തേക്കു ഞാൻ ഒന്നു കിളയ്ക്കാം."

മഹർഷി രാജാവിനു നന്ദി പറഞ്ഞു. തൂമ്പാ രാജാവിനെ ഏല്പിച്ചശേഷം മഹർഷി വിശ്രമിച്ചു.

കുറേനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ ചോദ്യങ്ങളെപ്പററി വീണ്ടും രാജാവു മഹർഷിയെ ഓർപ്പിച്ചു. എന്നിട്ടും മഹർഷി അതേപ്പററി യാതൊന്നും സംസാരിച്ചില്ല. കുറേനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "അവിടുന്നു കിളയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു കുറേനേരമായല്ലോ. ഇനിയും സ്വല്പം വിശ്രമിക്കണം. തൂമ്പാ ഇങ്ങു തന്നാട്ടെ."

എന്നാൽ രാജാവു അപ്രകാരം ചെയ്തില്ല. അദ്ദേഹം കിള തുടർന്നു. ഒന്നുരണ്ടു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു. വീണ്ടും രാജാവു പറഞ്ഞു. "എന്റെ ചോ

ദ്യങ്ങൾക്ക മറുപടി കിട്ടിയെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. എനിക്ക പോകാൻ ധൃതിയായിരിക്കുന്നു.''

ആ സമയത്തു ആ സ്ഥലത്തേക്ക ഒരാൾ ഓടിവന്നു. അയാളുടെ കൈവിരലുകൾ മുറിഞ്ഞു രക്തം ധാരാളമായി പ്രവഹിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. രാജാവും മഹർഷിയും കൂടി അയാൾക്ക വേണ്ട ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്തു. രാജാവു് ആ മനുഷ്യന്റെ മുറിവുകൾ എല്ലാം കഴുകി. പിന്നീട്ട തന്റെ തുവാലകൊണ്ടു മുറിവുകൾ എല്ലാം ഉടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ആ മനുഷ്യന്നു ദാഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ രാജാവു തന്നെ വെള്ളം കൊണ്ടുചെന്നു അയാൾക്ക കൊടുത്തു.

സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചു. മഹർഷിയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ആ മനുഷ്യനെ രാജാവു ആശ്രമത്തിനുള്ളിൽ കൊണ്ടുപോയി കിടത്തി. ആ രാത്രി രാജാവും അവിടെത്തന്നെ കിടന്നുറങ്ങി.

അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ രാജാവു ഉണൎന്നപ്പോൾ മുറിവേററ ആൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തെത്തി പറഞ്ഞു. "അടിയനോടു ക്ഷമിക്കണം.''

രാജാവു്:—"എന്തു്! ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയുന്നപോലുമില്ലല്ലോ.''

"എന്നാൽ അവിടുന്നു് ആരാണെന്നു അടിയനറിയാം. അവിടുന്നു് അടിയന്റെ സഹോദരനെ വധിച്ചിട്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വത്തെല്ലാം കരസ്ഥമാക്കിയതിനാൽ അതിനു പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ അടിയൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ അവിടുത്തെ ശത്രുവായി തീൎന്നിരുന്നു. അവിടുന്നു് ഈ ആശ്രമത്തിലേക്ക ഏകനായി എഴുന്നെള്ളിയിട്ടുണ്ടെന്നു അടിയൻ ഗ്രഹിച്ചു. മടങ്ങി എഴുന്നെള്ളുമ്പോൾ തിരുമേനിയെ വധിക്കണമെന്നു ഈ മഹാപാപി നിശ്ചയിച്ചു കാത്തിരിക്കയായിരുന്നു. എന്നാൽ കാവൽപടയാളി ഇതറിഞ്ഞു അടിയനെ വധിക്കാൻ അടുത്തുകൂടി. അടിയൻ രക്ഷപെട്ടു. എന്നാൽ അവിടുന്നു മുറിവുകൾ കെട്ടാതിരുന്നെങ്കിൽ അടിയൻ മരിച്ചുപോകുമായിരുന്നു. അടിയൻ തിരുമേനിയെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ അവിടുന്നു് അടിയന്റെ ജീവനെ രക്ഷിച്ചു. അടിയന്റെ മരണം വരെ അവിടുത്തെ വിശ്വസ്തനായ അടിമയായി ഇരുന്നുകൊള്ളാം. അടിയന്റെ അപരാധങ്ങൾ ക്ഷമിക്കമാറാകണം.''

രാജാവിനു സന്തോഷമായി. അദ്ദേഹം അവനോടു ക്ഷമിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല, അപഹരിച്ച മുതലുകൾ കൊടുത്തയയ്ക്കാമെന്നു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

രാജാവു പിന്നീട്ട മഹർഷിയുടെ നേരേ തിരിഞ്ഞു. തന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക മറുപടി കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു അദ്ദേഹം മഹർഷിയോടു വീണ്ടും പറഞ്ഞു.

മഹർഷി:—അവിടുത്തെ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടി കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു.

രാജാവു്:—അതെങ്ങനെ ?

മഹർഷി:—കേട്ടുകൊള്ളുക. ഇന്നലെ ഞാൻ കിളയ്ക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ എന്നോടു സഹതാപം തോന്നി എന്നെ സഹായിക്കാൻ തുനിഞ്ഞില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ വരാമായിരുന്ന ഫലങ്ങൾ എന്തായിരുന്നേനേ എന്നോൎക്കുക. ഇവൻ അങ്ങയെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുമായിരുന്നു. അതിനാൽ അവിടുന്നു് എന്നെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സമയമായിരുന്നു ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട സമയം. ആ സമയത്തു ഞാൻ തന്നെ ആയിരുന്നു പ്രധാന ആൾ. എന്നെ സഹായിക്കുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു അവിടുത്തേക്ക ചെയ്യാമായിരുന്ന കൃത്യം. ഇവൻ നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക വന്നപ്പോൾ അവിടുന്നു് അവനെ സഹായിച്ചു. അങ്ങനെ ചെയ്യില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അങ്ങയോടു ക്ഷമ ചോദിക്കാതെ ഇവൻ മരിച്ചുപോകുമായിരുന്നു. അവൻതന്നെ ആയിരുന്നു അപ്പോഴത്തെ പ്രധാന ആൾ. അവനെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയെന്നുള്ളതായിരുന്നു അപ്പോൾ അവിടുത്തേക്ക ചെയ്യാനുണ്ടായിരുന്ന മുഖ്യ സംഗതി. അവിടുന്നു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. പ്രധാനമായി ഗണിക്കാവുന്ന സമയം ഒന്നു മാത്രമേ ഉള്ളു. അതു് ഈ വൎത്തമാനകാലം. അപ്പോൾ മാത്രമേ ഒരുവന്നു പ്രവൎത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. അപ്പോൾ അങ്ങയോടുകൂടിയുള്ള മനുഷ്യനാണു ഏററവും പ്രധാനിയായ ആൾ. അവനു വേറൊരാളുമായി പിന്നീടൊരവസരത്തിൽ ഇടപാടുണ്ടാകാനിടയുണ്ടോ എന്നു ആരും അറിയുന്നില്ല. അവിടുത്തെ കൂടെയുള്ള മനുഷ്യനെ സഹായിക്കുകയെന്നുള്ളതാണു് അവിടുത്തേക്ക ചെയ്യാനുള്ള ഏററവും പ്രധാനമായ കാൎയ്യം. അതുതന്നെയാണു് മനുഷ്യൻ ലോകത്തിൽ നിവൎത്തിപ്പാനുള്ള മുഖ്യ ചുമതല.

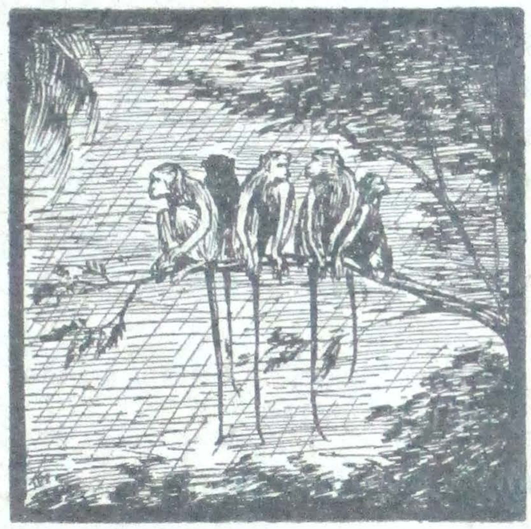
3. ചീത്തക്കുരങ്ങു നല്ല കുരങ്ങായി

ഒരിക്കൽ ഒരു കാട്ടിൽ ഒരു ആൺകുരങ്ങും ഒരു പെൺകുരങ്ങും അവരുടെ മൂന്നു മക്കളും ജീവിച്ചിരുന്നു. മക്കളിൽ ഒന്നാമനും രണ്ടാമനും സസ്വഭാവികളായിരുന്നു. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ വാക്കുകളൊക്കെ അവർ അനുസരിച്ചു വന്നു. എന്നാൽ ഇളയ മകന്റെ കാര്യം വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. അവനോടു മാതാപിതാക്കന്മാർക്ക് അതിരുകവിഞ്ഞ വാത്സല്യം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതത്രെ അതിന്റെ കാരണം. ഒന്നാമനും രണ്ടാമനും എപ്പോഴും ജോലിയുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അവർ സന്തോഷപൂർവ്വം സമയം കഴിച്ചുവന്നു. മാതാപിതാക്കന്മാർ അവരെ പല നല്ല കാര്യങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചു. ദോഷമായിട്ടുള്ളതു കാണരുത്. ദോഷം കേൾക്കരുത്. ദോഷമായിട്ടുള്ളതൊന്നും പറയരുത്. ഇതായിരുന്നു അവർ പഠിച്ച പാഠം. അതൊക്കെ അവർ അനുസരിച്ചു. ദോഷമായതു കാണുമ്പോൾ അവർ കണ്ണടച്ചുകളയുമായിരുന്നു. ദുഷ്ടവാക്കുകൾ കേൾക്കാതെ ചെവി പൊത്തിക്കളയുമെന്നതായിരുന്നു അവരുടെ പതിവ്. ദോഷമായതു പറയണമെന്നു തോന്നിയാലുടൻ വായ് കൈകൊണ്ടു മൂടിക്കളയുകയും ചെയ്തുവന്നു.

ഇവരുടെ അനുജന്റെ സ്വഭാവം ഇതുപോലെ ഒന്നുമല്ലായിരുന്നു. ചീത്ത കാര്യങ്ങൾ കാണുവാൻ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ചീത്തവാക്കുകൾ പറയുവാൻ അവനു അശേഷംപോലും മടിയില്ലായിരുന്നു. ചീത്തക്കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലായാലുടൻ അതു മററുള്ളവരെ അറിയിക്കുകയെന്നതു് അവനു വലിയ സന്തോഷവുമായിരുന്നു.

ഈ കൊച്ചുകുരങ്ങു ഭയമെന്നുള്ളതു എന്തെന്നു് അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ജ്യേഷ്ഠന്മാരെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ അവനു വലിയ താല്പര്യവുമായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ അവർക്കായി വച്ചിരുന്ന ആഹാരം ആരും കാണാതെ അവൻ എടുത്തു ഭക്ഷിക്കുമായിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം നല്ല ഒരു മഴ പെയ്തു. അപ്പോൾ കുരങ്ങന്മാരെല്ലാം അവരുടെ പുല്ലുകുടിലിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ജ്യേഷ്ഠന്മാർ രണ്ടുപേരും കുടിലിന്റെ ഒരു മൂലയിൽ ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കൊച്ചുകുരങ്ങ് അടുപ്പിൽനിന്നു ഒരു തീക്കനൽ എടുത്തു. അതു് അവൻ ജ്യേഷ്ഠന്മാരുടെ നേരേ എറിഞ്ഞു. അതു് അവരുടെ ദേഹത്തു തന്നെ വീണു. അവരുടെ ദേഹം വളരെ പൊള്ളി. കൂടാതെ അവരുടെ കുടിൽ ദഹിച്ചുപോകയും ചെയ്തു. അവർ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടു് അതിൽനിന്നു രക്ഷപെട്ടു. ഒരു വൃക്ഷശിഖരത്തിന്മേൽ എല്ലാവരും കയറി ഇരുന്നു. നനഞ്ഞു വിറച്ചുകൊണ്ടാണ് അവർ അവിടെ ഇരുന്നതു്. കുഞ്ഞുകുരങ്ങു പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്മാർക്കു പൊള്ളൽ നിമിത്തമുണ്ടായ വേദന ശമിച്ചിരുന്നില്ല. മാതാപിതാക്കന്മാർ ഈ കുസൃതിക്കുരങ്ങിനെ നല്ല പാഠം പഠിപ്പിക്കേണ്ട വഴികളെപ്പററി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

പിതാവു പറഞ്ഞു. "ഇവന്റെ സ്വഭാവം ഒന്നിനൊന്നിനു വഷളായിത്തന്നെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചീത്ത പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നവർ തങ്ങൾക്കുതന്നെയും മററുള്ളവർക്കും ഉപദ്രവം ഉണ്ടാക്കുന്നു. നോക്കണം. നമ്മുടെ കുടിൽ മുഴുവനും ദഹിച്ചു ചാരമായി. ഇപ്പോഴിതാ മഴ നനഞ്ഞു വിറച്ചുംകൊണ്ടു ഇവിടെ ഇരിക്കേണ്ടതായും വന്നിരിക്കുന്നു. ഇനിയും മുതൽ ഞാൻ ഇവന്റെ ഓരോ ചീത്ത പ്രവൃത്തികൾക്കും തക്കതായ ശിക്ഷ നല്കുന്നതാണ്."

അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ അവരെല്ലാവരും ഒരു ഗുഹയിലേക്കു താമസം മാററി. അവിടെ അവർ തീ കത്തിച്ചു. പിതാവു പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു ജ്യേഷ്ഠന്മാർ ഒരു തീക്കൊള്ളി എടുത്തു കുഞ്ഞുകുരങ്ങിന്റെ വാൽ കുറേ കരിച്ചു. അവൻ കുറേ നല്ല പാഠം പഠിച്ചു. എന്നാൽ അല്പനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രണ്ടു പട്ടികൾ അവിടെ വന്നു. കുഞ്ഞുകുരങ്ങു അവയെ ഉപദ്രവിച്ചു. പിതാവു് ഒരു കയറുകൊണ്ടു അവനെ ഒരു സ്ഥലത്തു പിടിച്ചു കെട്ടിയിട്ടു. അപ്പോൾ പട്ടികൾ അവനെ

വല്ലാതെ ഉപദ്രവിച്ചു. ഒരു ദിവസത്തേക്കു കുഞ്ഞുകുരങ്ങു ശാന്തനായിരുന്നു. അടുത്ത ദിവസം ഏതാനും യാത്രക്കാർ ഒരു സ്ഥലത്തു വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ആഹാരം അപഹരിച്ചുകൊണ്ടു കുഞ്ഞുകുരങ്ങു ഓടി. അവനെ ഒരു സ്ഥലത്തു കെട്ടിയിട്ടശേഷം മറ്റേ കുരങ്ങന്മാരെല്ലാം അതു ഭക്ഷിച്ചു. കുറേ കഴിഞ്ഞു ജ്യേഷ്ഠന്മാരുടെ തലയിൽനിന്നു പേൻ പെറുക്കി എടുക്കുന്നതിനിടയിൽ അവൻ അവരുടെ തലമുടി കുറേ വലിച്ചുപറിച്ചു. ജ്യേഷ്ഠന്മാർ രണ്ടുപേരും ചേർന്ന് അവൻെറ തലയിൽനിന്നു ധാരാളം മുടി വലിച്ചുപറിച്ചു. ഒടുവിൽ അവൻ ആരേയും ഉപദ്രവിക്കുകയില്ലെന്നു ശപഥം ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ കുറേ നാളുകൾകൊണ്ടു ഇൗ കൊച്ചുകുരങ്ങു നല്ല കുരങ്ങായിത്തീർന്നു.

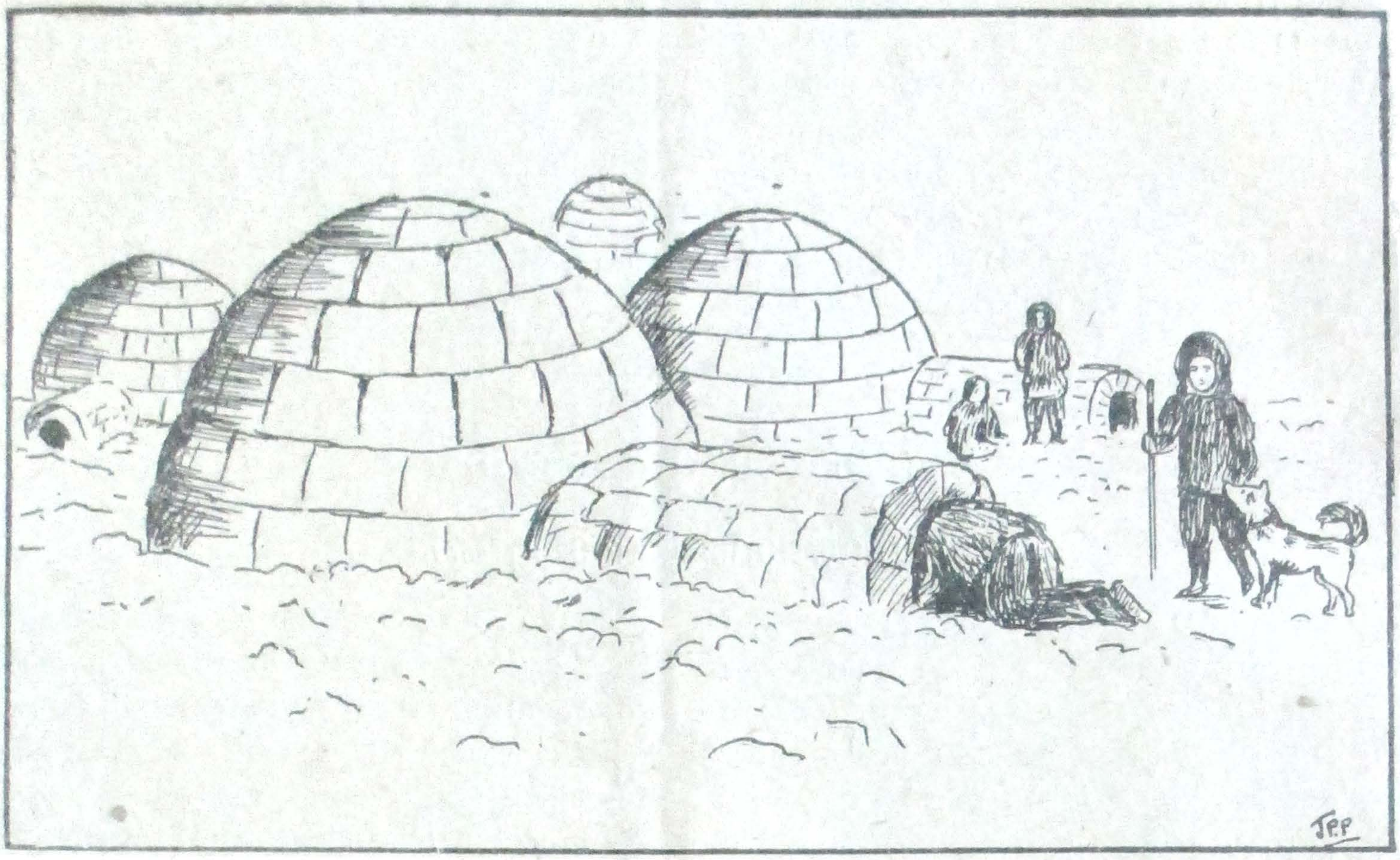
ഭൂമിശാസ്ത്രപംക്തി

1. ഗ്രീൻലാൻഡ് രാജ്യക്കാർ

ഗ്രീൻലാൻഡ്. ഇതു് ഒരു വലിയ രാജ്യമാകുന്നു. വലിപ്പത്തിൽ ഏകദേശം ഇന്ത്യയുടെ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗം മാത്രമേയുള്ളു. ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷ അനുസരിച്ച് ഇതിൻെറ പേരിന്നു് 'പച്ചനാടെ'ന്നു് ഒരു അർത്ഥമുണ്ടെങ്കിലും ഇതിൻെറ പ്രകൃതി ആകപ്പാടെ വ്യത്യാസമാകുന്നു. ഇൗ രാജ്യം എല്ലാ കാലങ്ങളിലും സമയങ്ങളിലും മഞ്ഞുകട്ടയാൽ മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ വെളുനിറമായി കാണപ്പെടുന്നു. ഒരു കൊല്ലത്തിൽ ഏററവും ചുരുങ്ങിയ ഒരു സമയം മാത്രമേ വേനല്ക്കാലമുണ്ടാകയുള്ളു. ഇൗ സമയങ്ങളിൽ ചില ഇടങ്ങളിൽ ചില ചെറു ചെടികളും പുല്ലുകളും, പൂക്കളും കാണപ്പെടുന്നു. വടക്കേ അമേരിക്കയുടെ വടക്കേ കടൽതീരങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന ജനങ്ങളെ എസ്കിമോ എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. ഇവരാണു് ഗ്രീൻലാണ്ടിലും പാർക്കുന്നതു്. എസ്കിമോ എന്ന വാക്കിന്നു് ''പച്ചമാംസം തിന്നി'' എന്നർത്ഥമാകുന്നു. യൂറോപ്യന്മാരിലും മററുള്ള എല്ലാ ജാതിക്കാരിലും മുഖ്യന്മാർ ഇവരാകുന്നു എന്നു അവർതന്നെ അവരെപ്പററി മതിക്കുന്നതിനാൽ അവർ തമ്മിൽ ''The men'', 'മനുഷ്യർ' എന്നു വിളിക്കുന്നു.

ഇൗ രാജ്യക്കാർ കാഴ്ചയിൽ കുള്ളന്മാരും, വണ്ണം കൂടിയവരുമാകുന്നു. ഇവരുടെ മുഖം പരന്നതും, തലയിൽ ധാരാളം മുടിയുള്ളവരുമാകുന്നു. ഇവരുടെ നിറം പ്രൗത്തിഹീനമായ ഒരു തവിട്ടുനിറമാകുന്നു. ഇവർ വളരെക്കാലം ഏകദേശം പല വർഷങ്ങൾ കുളിക്കാതെയും ദേഹവും മുഖവും കഴുകാതെയും ജീവിക്കുന്ന ജാതികളാകയാൽ അഴുക്കും കരിയും പുകയും പിടിച്ചു ഇവരുടെ ദേഹത്തിൻെറ പ്രകൃത്യാ ഉള്ള നിറം മാറി പ്രൗത്തിഹീനമായ നിറം അവരുടെ ദേഹത്തിന്നുണ്ടാകുന്നു. ഇവർക്കു കുളിക്കുന്നതിന്നോ കഴുകുന്നതിന്നോ വെള്ളം ലഭിക്കുന്നില്ല. വിളക്കുകൾ കത്തിക്കുന്ന സമയം അതിൻെറ ചൂടുകൊണ്ടു മഞ്ഞുകട്ടികൾ ഉരുകി സ്വല്പം വെള്ളം ലഭിക്കുന്നു. ഇൗ വെള്ളം അവർ വളരെ വിലമതിക്കുന്നതായി കരുതി പലതിന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നു. സ്ത്രീകൾ അവരുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ നക്കി വൃത്തിയാക്കുന്നു!!

വസ്ത്രധാരണം. ഇവരുടെ പുരുഷന്മാർ, തങ്ങൾ തന്നെ നായാടി പിടിക്കുന്ന (Seal) സീൽ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന നീർനായുടെയോ, ഒരുവക കരടിയുടെയോ തോൽകൊണ്ടു കാൽച്ചട്ടയും കോട്ടും ഉണ്ടാക്കി ധരിക്കുന്നു. തണുപ്പു തടുക്കുവാൻവേണ്ടി തോലിലുള്ള രോമങ്ങളോടുകൂടിയാണു് വസ്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. വർഷകാലങ്ങളിൽ വെളിയിൽ ഇറങ്ങുമ്പോൾ ഇരട്ടവസ്ത്രം ധരിക്കുന്നു. അതിന്നു പുറമേ ഒരു വലിയ അങ്കിപോലെ തല മുതൽ പാദം വരെ മൂടപ്പെടുന്ന ഒരു വസ്ത്രവും ധരിക്കുന്നു. രോമം മൂടിയിരിയിരിക്കുന്ന തോൽകൊണ്ടു കയ്യുറയും, കാലുറയും കാലിൽ ചെരിപ്പുകളും ധരിക്കുന്നു. ഇവർ തലയുടെ മുൻഭാഗത്തെ മുടി വെട്ടി കുറുനിരകൾ പോലെ നെററിമേൽ ഇടുക പതിവാകുന്നു. ഇവരുടെ സ്ത്രീകളുടെ വസ്ത്രധാരണവും ഇതിനോടനുസരിച്ചു തന്നെയാകുന്നു. സ്ത്രീകൾ മുടി വളർത്തി തലയുടെ ഉച്ചിഭാഗത്തു കെട്ടിവയ്ക്കയും തങ്ങൾക്കുള്ള സകല ആഭരണങ്ങളും അതിന്മേൽ അണികയും ചെയ്യുന്നു. പിത്തളകൊണ്ടുള്ള മോതിരങ്ങളാണു് ഇവർ അധികമായി മുടിയിൽ വെക്കുന്നതു്. ഇവർ തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ

ഒരു തോൽകൊണ്ടു പുറത്തു കെട്ടിയിട്ടുകൊണ്ടു നടക്കുന്നു.

ഭവനം. രാപകൽ മഞ്ഞുപെയ്യുകയും നിലം ആകപ്പാടെ മഞ്ഞിനാൽ മൂടിക്കിടക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ രാജ്യത്തു മററു രാജ്യങ്ങളിലെപ്പോലെ വീടുകൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു സാധിക്കയില്ല. ഇവരുടെ പാർപ്പിടങ്ങൾ വളരെ അത്ഭുതകരമായ ഒന്നുതന്നെയാകുന്നു. ഗ്രീൻലാൻഡിൽ ചെന്നു നോക്കിയാൽ നിരന്നുകിടക്കുന്ന മഞ്ഞുകട്ടികളുടെ പുറത്തു് വലിയ ചിതൽപ്പുററോ, ഉറുമ്പുകളുടെ മൺകൂനകളോ പോലെ മഞ്ഞുകട്ടികൾകൊണ്ടുള്ള കൂനകൾ നിരത്തി കാണപ്പെടുന്നു. ഈ ഓരോ കൂനയും ഓരോ പാർപ്പിടമാകുന്നു. ഇവകൾ മഞ്ഞുകട്ടകൾകൊണ്ടു പണിചെയ്യപ്പെട്ടവയാകുന്നു. മഞ്ഞുകട്ട, ആയുധങ്ങൾകൊണ്ടു് ഇഷ്ടികകൾപോലെ വെട്ടി എടുത്തു അതുകൊണ്ടു് ഒരു ഗുഹപോലെ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നു. ഇവകൾക്കു വാതിലുകളോ പുകക്കുഴലുകളോ ഇല്ല. വെളിച്ചം കേറുന്നതിലേക്കായി ജനലുകൾ വെട്ടിയുണ്ടാക്കി അതു നേർമ്മയായി കണ്ണാടിപോലെ വെട്ടിയെടുത്ത മഞ്ഞുകട്ടകൾകൊണ്ടോ സീലിൻെറ തോൽകൊണ്ടോ മൂടും. ഈ ചെറിയ വീടിന്നു വാതിലുകളോ പഴുതുകളോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അതിന്നുള്ളിൽ കാററും തണുപ്പും കഠിനമായി കടന്നു് അകത്തു താമസിക്കുന്നവക്കു ദോഷം ഭവിക്കുന്നു.

വീടുകളിലേക്കു കടക്കുന്നതിന്നായി അവയുടെ കുറെ അകലത്തിൽ തുടങ്ങി മഞ്ഞുകട്ടിയുടെ അടിയിൽക്കൂടെ കുഴൽപോലെ ഒരു തുരങ്കം ഉണ്ടാക്കി അതുവഴിയായി അവർ അകത്തു കടക്കുന്നു. നടന്നു കയറുവാൻ പാടില്ലാതവണ്ണം ആ തുരങ്കം ഉയരമില്ലാത്തതിനാൽ ആളുകൾ കിടന്നു വലിഞ്ഞു അതിന്നുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കും.

ഭക്ഷണം. തണുപ്പിൻെറ ആധിക്യത്താൽ ദേശത്തെങ്ങും സസ്യാദികൾ മുളച്ചുണ്ടാകാത്തതിനാൽ അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾക്കു പ്രധാന ഭക്ഷണം മത്സ്യമാംസാദികളാകുന്നു. സീൽ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന കടൽനായുടെ മാംസമാകുന്നു ഇവക്കു് അധികമായി ലഭിക്കുന്നതു്. ഇതിൻെറ എല്ലുകൊണ്ടും തോൽകൊണ്ടും വള്ളം വണ്ടി മുതലായവയും മററനേകം ഉരുപ്പടികളും അവർ ഉണ്ടാക്കുന്നു.

ഗതാഗതം. മഞ്ഞുകട്ടിയുടെ മീതെക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുവാനായി സ്ളെഡ്ജ് എന്ന വാഹനം അവർ ഉണ്ടാക്കി അതിനെ വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനായി ഒരുവക നായ്ക്കളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നു. നായ്ക്കളെ നടത്തിക്കുന്നതു കുതിരയേയും കാളയേയും നടത്തിക്കുന്നതുപോലെ ജീനികൊണ്ടോ കയറുകൊണ്ടോ അല്ല. നീളമുള്ള ചാട്ടകൾ ഉണ്ടാക്കി അതുകൊണ്ടു കാട്ടുന്ന അടയാളങ്ങളാൽ മാത്രമാണ്. നായ്ക്കു വലിപ്പം അധിക

മുള്ളതല്ലെങ്കിലും വളരെ ശക്തിയുള്ള ഒരു ജാതി നായാണ് അവ. മൂന്നു നായ്ക്കൾകൂടി ഏകദേശം നൂറു റാത്തൽ ഘനം ഏററിയ വാഹനം ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ പത്തുനാഴിക ദൂരത്തോളം വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകും.

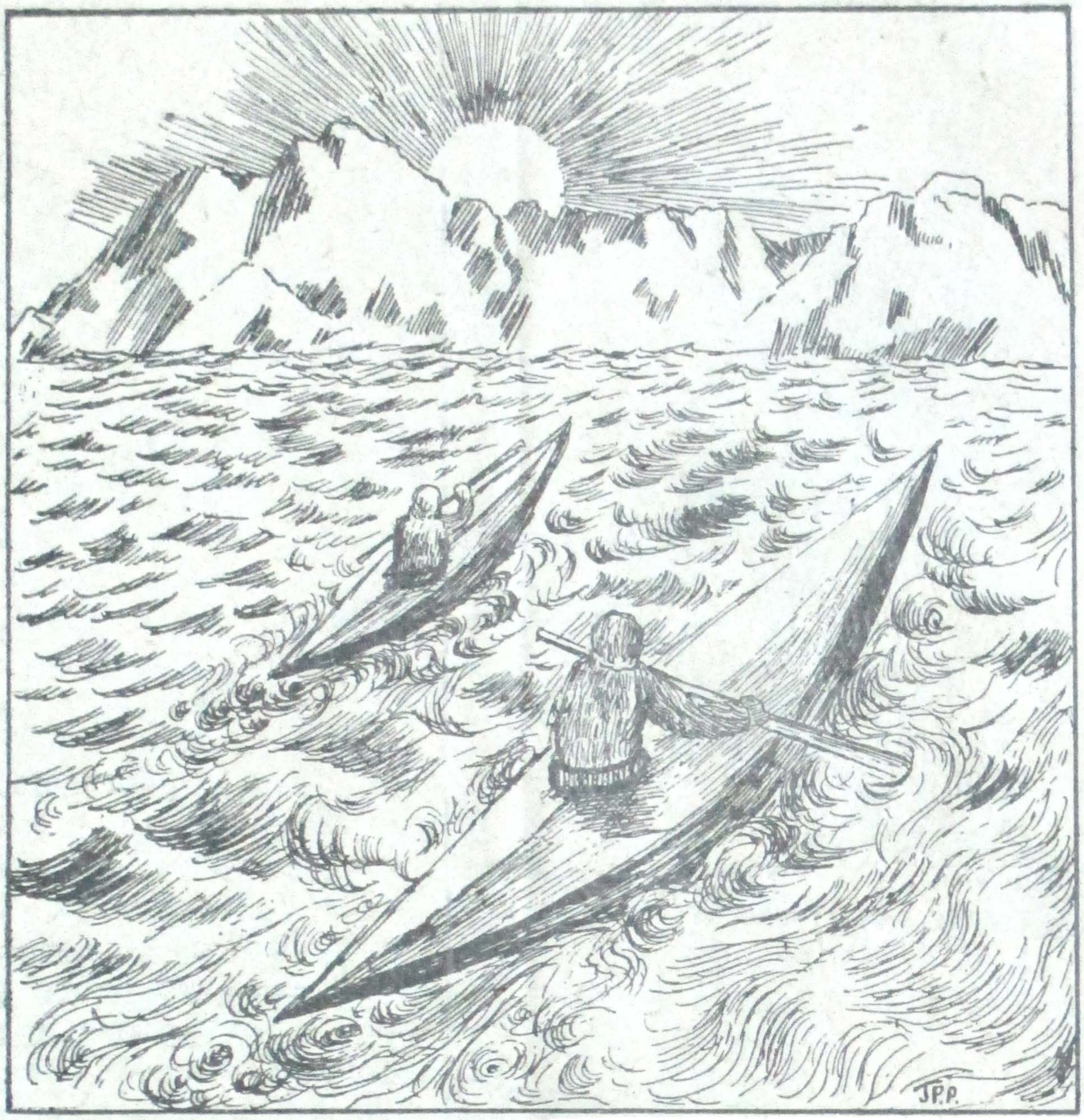
ചട്ടങ്ങളും മര്യാദകളും. ഗ്രീൻലാൻഡുകാൎക്ക് അനേകതരം നേരമ്പോക്കുകളും വിനോദങ്ങളും കളികളുമുണ്ട്. ഇവർ സംഗീതത്തിൽ ഏററവും പ്രതിപത്തിയുള്ളവരാകുന്നു. എന്നാൽ ഇവൎക്ക സംഗീത ഉപകരണങ്ങൾ ഒന്നും ഉപയോഗിപ്പാൻ അറിഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും അവർ നല്ല ഗായകന്മാർ ആകുന്നതിനാൽ മദ്ദളം കൊട്ടി അതിവിശേഷമായ വിധത്തിൽ പാട്ടുകൾ പാടുന്നതു കേൾപ്പാൻ വളരെ ഇമ്പകരമാകുന്നു. നൃത്തത്തിലും അവർ അതിതല്പരന്മാർ തന്നെയാകുന്നു. അതു കൂടാതെ അവരുടെ ഇടയിൽ പന്തുകളി മുതലായ പൊതുവേയുള്ള കളികളും ധാരാളം ഉണ്ട്. കുട്ടികൾ പന്തുകളികളിലും ചെറിയതരത്തിലുള്ള സ്ളെഡ്ജ് വണ്ടികൾ ഉണ്ടാക്കി വലിച്ചുകൊണ്ട് ഓടിക്കളിക്കുന്നതിലും താല്പൎയ്യമുള്ളവരാകുന്നു.

ഈ രാജ്യക്കാൎക്ക് എഴുത്തുഭാഷ ഇല്ല. പത്തു വരെയുള്ള എണ്ണമെങ്കിലും അറിയാവുന്ന ആളുകൾ ചുരുക്കമാകുന്നു.

മതം. ഇവൎക്ക മതം എന്താണെന്നു തന്നെ അറിഞ്ഞുകൂടാ. വരുവാനുള്ള ആയുസ്സിലെ ശിക്ഷാരക്ഷയെക്കുറിച്ച് അവൎക്ക് ഒരു ഊഹം മാത്രമല്ലാതെ വേറെ ഒരു വ്യക്തമായ അറിവും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അവരുടെ ഇടയിൽ ദൈവാരാധന ഇല്ല. (Torngarsuk) റേറാൺഗാർസക്ക എന്ന നാമധേയത്തിൽ ഒരു ശുദ്ധാത്മാവ് ഒരു സ്ഥലത്തു വാസം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും ആ സ്ഥലം മീൻ, മാൻ, കടൽനായ്ക്കൾ എന്നീവകകളെ നായാടി പിടിപ്പാൻ സൌകൎയ്യമുള്ള ഒന്നാകുന്നു എന്നും അവരുടെ ഇടയിൽ ഒരു അന്ധവിശ്വാസമുണ്ട്. അപ്രകാരം തന്നെ ഒരു ദുർദ്ദേവത കടലിന്നടിയിൽ വസിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അതു മനുഷ്യരെ അപായപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ട തന്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഒരു വിശ്വാസവും അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ട്. എന്നാൽ അതിന്റെ മന്ത്രശക്തികളെ തടുക്കുവാൻ വേണ്ടി മന്ത്രവാദികൾ ഉണ്ട്. ഇവരുടെ പേർ (Angekoks) ആങ്കിക്കോക്ക്സ് എന്നാകുന്നു.

ക്രിസ്ത്യാനികളായ ഗ്രീൻലൻഡുകാർ. മിഷ്യനറിമാർ ഈ രാജ്യത്തു എത്തി അവരുടെ ഇടയിൽ പലരേയും ക്രിസ്ത്യാനികളാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കയും വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കയും ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കയും ചെയ്തുവരുന്നതിനാൽ ഈ കാലത്ത് അവരുടെ ഇടയിൽ നാഗരികത്വം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

S. J.

2. കഞ്ചാവു ചെടി

ഹിന്ദിഭാഷയിൽ 'ഗൻജാ' എന്നു പേരുള്ള ഒരുവക ചെടിക്കാണ് നാം കഞ്ചാവ് എന്നു പറയുന്നത്. കർണ്ണാടകഭാഷയിൽ അതിനു 'ബാ‍ഞ്ചി' എന്നും തമിഴിൽ 'പോഞ്ചി' എന്നുമാണ് പേര്.

കൈപ്പത്തിപോലെയുള്ള ഇലകളോടുകൂടിയ ഒന്നാണ് കഞ്ചാവുചെടി.

ആൺപുഷ്പങ്ങളും പെൺപുഷ്പങ്ങളും വേറെ വേറെ ചെടികളിലാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. പൂക്കൾ ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ ഒരു ചെടിയിൽനിന്ന് എങ്ങനെയുള്ള ഇലകളാണ് ഉണ്ടാകാനിടയുള്ളതെന്നു നിശ്ചയിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പൂക്കൾ ഉണ്ടായ ശേഷം ആൺചെടിയുടെ ഇലകൾ പഴുത്തു പൊഴിയുകയും ചെടി നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പെൺചെടി, കായ്കൾ വിളയുന്നതുവരെ നിൽക്കുകയും ചെയ്യും. അതിന് ഏകദേശം ഒരു മാസം വേണ്ടിവരും.

പൂക്കൾ ഉണ്ടാകുന്ന തണ്ടിനു മൂന്നടി മുതൽ പതിനെട്ടടി വരെ നീളമുണ്ടായിരിക്കും. ചെടികൾ വളരെ അടുത്തുനിന്നാൽ അവയ്ക്കു ഇല കാണുകയില്ല. ശാഖാഗ്രങ്ങളിൽ രണ്ടുമൂന്ന് ഇലകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. അകലെ അകലെ നിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇതിന് ഇലകളും ശാഖകളും ധാരാളം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

പച്ചിലയുടെ മണമേൽക്കുന്നവർക്ക് ബോധക്കേടുണ്ടാകാറുണ്ടെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

ഉത്ഭവവും വിതരണവും.

കഞ്ചാവുചെടി ഏഷ്യയിൽ ശാന്തമേഖല

യിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഏതോ ഒരു രാജ്യത്താണ് ആദ്യമായി കാണപ്പെട്ടതു്. ആ രാജ്യം ചൈനാ ആയിരിക്കാമെന്ന് ഊഹിക്കുവാൻ ന്യായമില്ലാതില്ല. ഈ ചെടിയുടെ നാരെടുക്കുവാൻ അതു കൃഷിചെയ്യണമെന്നു ബി. സി. 28—ാം നൂററാണ്ടിൽ ചൈനായിലെ ഒരു ചക്രവത്തി ജനങ്ങളെ ഗുണദോഷിച്ചതായി രേഖയുണ്ട്. ക്രിസ്ത്വാബ്ദം ആരംഭിക്കുന്നതുവരെ പശ്ചിമയൂറോപ്പിൽ ഈ ചെടിയെപ്പററി യാതൊരു അറിവും ഇല്ലായിരുന്നു. മദ്ധ്യകാലങ്ങളിൽ അതു ഫ്രാൻസിൽ കൃഷിചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിൻെറ വിത്തു ഭക്ഷണപദാത്ഥമായിട്ടത്രെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു്. ഇപ്പോൾ എല്ലാ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലും കഞ്ചാവുചെടി വളരുന്നുണ്ട്. ചില രാജ്യങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്തു വളത്തുകയും വേറെ ചില രാജ്യങ്ങളിൽ കാട്ടുചെടിയായി വളരുകയും ചെയ്യുന്നു. ടക്കി, ജപ്പാൻ, ചൈനാ, ഐക്യനാടുകൾ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇതിൽനിന്നെടുക്കാവുന്ന നാരിനു വേണ്ടിയാണ് ഇതു പ്രധാനമായി കൃഷിചെയ്യുന്നതു്.

ഇൻഡ്യാ, അറേബ്യാ, ആഫ്രിക്കാ, മെക്സിക്കോ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇതിൻെറ പശയിൽനിന്നെടുക്കാവുന്ന മരുന്നിനെ ഉദ്ദേശിച്ചും ഇതു വളത്തുന്നു.

കഞ്ചാവുചെടിയുടെ തൊലിയിൽനിന്നെടുക്കാവുന്ന നാരുകൊണ്ടു കയർ, റെയിൻ മുതലായതൊക്കെ ഉണ്ടാക്കാം. അതിൻെറ വിത്തിൽ നിന്ന് ഒരുമാതിരി എണ്ണ കിട്ടുന്നു. കൂട്ടിലിട്ടു വളത്തുന്ന പക്ഷികൾക്കു കൊടുക്കാനായും ഇതിൻെറ അരികൾ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. തളിരിലയിൽനിന്നും പൂമൊട്ടുകളോടുകൂടിയ ശിഖരങ്ങളിൽനിന്നും ഒരു ലഹരിസാധനമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന കഞ്ചാവു തയ്യാറാക്കുന്നു

നാരിനുവേണ്ടിയുള്ള കൃഷി.

നാരിനുവേണ്ടിയുള്ള കൃഷിയാണെങ്കിൽ ഇതിൻെറ വിത്തു മുതിരയും മററും വിതയ്ക്കുന്നതുപോലെ വിതച്ചു മണ്ണിനടിയിലാക്കുകയാണ് ആദ്യമായി ചെയ്യേണ്ടതു്. വിത്തിനു വേണ്ടിയാണെങ്കിൽ കുറേക്കൂടി അകലെ നടണം. ഇതു ശരിയായി തഴച്ചു വളരുന്നതിനാൽ ഇടയ്ക്കു കളകൾ അധികമായി ഉണ്ടാകയില്ല. വിതച്ചു നാലു മാസം കഴിയുമ്പോൾ വിളവെടുക്കാം. അപ്പോഴും ആൺചെടിയിന്മേൽ പൂക്കളുണ്ടായിരിക്കും. ചെടി മുറിച്ചു രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസം തറയിൽ ഇട്ടേക്കണം. പിന്നീടു കെട്ടുകളാക്കി ഒരാഴ്ചയോളം സൂക്ഷിക്കണം.

അതിൻെറ ശേഷം ഇലയെല്ലാം കുടഞ്ഞുകളഞ്ഞിട്ടു തണ്ടു വെള്ളത്തിൽ ഇടുകയാണ് വേണ്ടതു്. രണ്ടുമൂന്നാഴ്ചകൊണ്ടു തടിയിൽനിന്നു പട്ട വേർപെടുന്നു. പട്ടയിൽനിന്നാണ് നാരു കിട്ടുന്നതെന്നുള്ളതു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. അതു പിന്നീട് ഉണങ്ങിയും മററും ഉപയോഗയോഗ്യമാക്കിത്തീക്കുന്നു.

കഞ്ചാവുചെടിയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന നാരിനോളം ബലമുള്ള നാരുകൾ വേറെ ഇല്ല എന്നു തന്നെ പറയാം. 20 ശതാബ്ദങ്ങളോളം ഇൻഡ്യയിൽ കൃഷിചെയ്യപ്പെട്ടുവന്ന കഞ്ചാവുചെടിയിൽനിന്നു കിട്ടിയ നാരുകൊണ്ടാണ് കയറും മററും ഉണ്ടാക്കിവന്നതു്. ഇപ്പോൾ മററു രാജ്യങ്ങളിലും ഇതേ കൃഷിയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന നാരും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോൾ ബുക്കുബൈണ്ടിങ്ങിനും ചെരിപ്പുണ്ടാക്കുന്നതിനും മററും ഉപയോഗിക്കുന്ന റൈറവൻ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനാണ് ഈ നാരു് ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. അതുപോലെ തന്നെ ഏററവും മെച്ചമായ കയറുണ്ടാക്കുന്നതിനും ഈ നാരു് ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്.

മരുന്നും ലഹരിപദാത്ഥവും.

കഞ്ചാവുചെടിയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ലഹരിസാധനത്തിനാണ് 'ഗഞ്ചാ' അഥവാ 'കഞ്ചാവു്' എന്നു നാം പറയുന്നതു്.

കഞ്ചാവു പുക വലിക്കുന്നതിനോ ചവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനോ കൊള്ളാം. പുകയില ചേത്തോ ചേക്കാതെയോ ആണ് അതു് ഈ വിധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. പഞ്ചസാര ചേത്തു് ഒരു മധുരസാധനമായി തിന്നുന്നവരുമുണ്ട്. കൂടാതെ ചെറിയ ഗുളികകളാക്കി വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്യാം.

ഇങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു ദീഘനാളുകളായിരിക്കുന്നു. പൌരസ്ത്യരാജ്യങ്ങളിലാണ് ഇതു് ആദ്യമായി ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങിയതു്. 1090—ൽ ടക്കിയിൽ കഞ്ചാവുതീററിക്കാർ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി.

കഞ്ചാവ് ഉപയോഗിച്ചു പരിശീലിച്ചാൽപിന്നെ അതു മാററാൻ പ്രയാസമാണ്. അതു ചാരായം പോലെയോ കറുപ്പുപോലെയോ ഉള്ള ഒരു ലഹരിപദാത്ഥമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ചിലക്ക് ഇതു വലിയ ഉപദ്രവം ചെയ്യുകയില്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ ചിലരെ ഇതു ഭയ

ങ്കരമായി ബാധിക്കും. തലച്ചോറിനെയാണ് കൂടുതലായി ബാധിക്കുന്നതു്. ഇതുമൂലം മത്തുപിടിച്ചവക്ക് ആദ്യം വലിയ ഉന്മേഷവും ഇളക്കവും തോന്നും. ലഹരിയെല്ലാം പോയിക്കഴിഞ്ഞാലുടൻ വലിയ ക്ഷീണവും ഉറക്കവും ഉണ്ടാകുന്നു.

കഞ്ചാവ് ഉപയോഗിക്കുന്നവക്ക് പെട്ടെന്നു നല്ല സുഖസ്ഥിതിയും സംതൃപ്തിയും തോന്നും. ശരീരശക്തി വദ്ധിച്ചു എന്നുള്ള തോന്നലും ഉണ്ടാകും. ചിന്താശക്തി കുറേ വദ്ധിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. പക്ഷേ നിശ്ചയശക്തിയും സ്വയം നിയന്ത്രിക്കുവാനുള്ള പ്രാപ്തിയും നിശ്ശേഷം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ മനസ്സു പതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനും സാദ്ധ്യമല്ല. അവർ അപ്പോൾ സ്വപ്നലോകത്തിൽകൂടിയാണ് സഞ്ചരിക്കുന്നതു്.

സ്വപ്നം ഒന്നുംതന്നെ തുടച്ചയായിരിക്കുകയില്ല. സ്ഥലകാലങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ബോധവും നഷ്ടപ്പെടുന്നു. കഞ്ചാവുമൂലം മത്തുപിടിച്ചാൽ ചിലർ കോപിക്കുകയും ഭ്രാന്തന്മാരെപ്പോലെ വത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി കാണാം. അവർ പെട്ടെന്നു മരിച്ചുപോകാനിടയുണ്ടെന്നോ ഏതോ വലിയ ആപത്തു് അടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നോ ചിലപ്പോൾ അവക്ക് തോന്നുന്നതാണ്. അവർ ഒരു സ്ഥലത്തിരിക്കുമ്പോൾ അവിടെയെങ്ങും ഇല്ലാത്ത വസ്തുക്കൾ മുമ്പിൽ കാണുന്നു എന്ന് അവക്ക് തോന്നും. അവർ എന്തെങ്കിലും തെററു ചെയ്യുമ്പോൾ അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ ഏതോ ഒരു ശക്തി അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു എന്നായിരിക്കാം അവർ സമാധാനം പറയാനിടയുള്ളതു്.

മത്തു പിടിച്ചവരുടെ പ്രവത്തനരീതികളും സംസാരവും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. കുറേക്കഴിഞ്ഞു് അവർ നിദ്രയിൽ ലയിക്കുകയും ചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ അവക്ക് യഥാത്ഥത്തിൽ ചിത്തഭ്രമം തന്നെ പിടിപെടും. ചിലക്ക് കോട്ടുണ്ടാകയും ദേഹം തളരുകയും ചെയ്യും. ഒരുവൻ തുടച്ചയായി കഞ്ചാവ് ഉപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവൻെറ മാനസികശക്തി ക്രമേണ നഷ്ടപ്പെട്ടുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ചിലപ്പോൾ അയാൾ ചിത്തഭ്രമത്തിനു വിധേയനാവുന്നതിനുതന്നെ ഇടയുണ്ട്.

കഞ്ചാവു ചങ്കിനും ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്നു. ചങ്കിൻെറ അടിപ്പു സാവധാനത്തിലും ക്രമം തെററിയും ആയിത്തീരുവാനിടയാകുന്നു. ഇതുമൂലം മരണം സംഭവിച്ചെന്നും വരാം. ഏതായാലും കഞ്ചാവു കറുപ്പിനെക്കാളും ഉപദ്രവിയാണെന്നു തോന്നുന്നു.

അമേരിക്കയിലെ സ്ഥിതി.

അമേരിക്കയിലും കഞ്ചാവുമൂലം വിഷമമുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. അവിടെ ഈ ലഹരിപദാത്ഥം ഉപയോഗിക്കുന്നവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും വിദ്യാത്ഥികളാണ്. മെക്സിക്കോരാജ്യത്തു കഞ്ചാവിൻെറ ഉപയോഗം ആരംഭിച്ചിട്ടു വളരെനാളായിരിക്കുന്നു. അവിടെനിന്നാണ് ഈ പരിശീലനം ഐക്യനാടുകളിൽ പ്രചരിച്ചതു്. അതിൻെറ പ്രചാരം തടയുന്നതിനായി അവിടെ ശ്രമം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. കഞ്ചാവുചെടി വളത്തുന്നതും കഞ്ചാവു വിൽക്കുന്നതും കുററകരമാക്കിക്കൊണ്ടു ചില സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിയമങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഈ ദുശ്ശീലത്തിൽനിന്നു ജനങ്ങളെ പരിപൂണ്ണമായി വിമുക്തരാക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമായിട്ടില്ല.

ഇൻഡ്യയിലെ സ്ഥിതി.

ഇൻഡ്യയിലെ കാര്യം ഇതിലൊക്കെ പരിതാപകരമാണ്. കഞ്ചാവു വില്ക്കാനായി ലൈസൻസ് എടുത്തിട്ടുള്ള ഏതു കടയിൽനിന്നും ഈ വിഷവസ്തു ലഭിക്കും. പ്രായമുള്ളവർ പുക വലിക്കുന്നതു കണ്ടു കുട്ടികളും അതു പരിശീലിക്കുന്നുണ്ട്. സിഗററും മററും വാങ്ങിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത കുട്ടികൾ മററുള്ളവർ ഉപയോഗിച്ചശേഷം വഴിയിൽ കളയുന്ന ബീഡി മുറികളും സിഗററുമുറികളും എടുത്തു് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇതു വളരെ കഷ്ടമായ ഒരു പതിവാണ്. ഒരു വലിയ പട്ടണത്തിൽ വിദ്യാത്ഥികൾ, വഴിയിൽ ബീഡിയുടെയോ സിഗററിൻെറയോ മുറികൾ കിടക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ചവുട്ടി നശിപ്പിച്ചുകളയുക എന്നതു് ഒരു പതിവാക്കിത്തീത്തിട്ടുണ്ട്.

കഞ്ചാവ് ഉപയോഗിക്കുന്നതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന ഭയങ്കരഫലങ്ങളെപ്പററിയുള്ള അറിവുകൾ നാട്ടിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ചെറുപ്പക്കാർ ഉദ്യമിക്കുന്നതു വലിയ ഒരു പുണ്യമായിരിക്കും.

ഒന്നാം നൂററാണ്ടിലെ റോമ്മാ സാമ്റാജ്യം

ക്രിസ്തുവർഷം ആരംഭിക്കുന്നതിന് ഏകദേശം 500 വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു റോമിൽ ജനാധിപത്യഭരണം സ്ഥാപിതമായി. ജനങ്ങൾ, ഭരണത്തിനായി രണ്ടുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഒരു വർഷം ഭരിക്കുവാനുള്ള അധികാരമേ അവർക്കു നല്കിയിരുന്നുള്ളു. കോൺസൽസ് എന്നായിരുന്നു അവരുടെ പേര്. രണ്ടുപേരും യോജിച്ചു ഭരിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ.

ഭരണാധികാരികളെ സഹായിക്കുന്നതിനായി സെനററ് എന്ന പേരോടുകൂടിയ ഒരു സമിതി ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രഭുക്കന്മാർക്കു മാത്രമേ അതിൽ അംഗങ്ങളായിരിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അവർ മരണം വരെ അതിൻെറ അംഗങ്ങളായിരിക്കുകയും ചെയ്യാമായിരുന്നു. വളരെ അധികാരവും പ്രാബല്യവും ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു സമിതിയായിരുന്നു സെനററു്. കോൺസൽസ്, സമിതിയുടെ അഭിപ്രായം ആദരിച്ചുവന്നു.

സാമാന്യജനങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങൾ പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനായി അവരിൽനിന്നു രണ്ടുപേരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയെന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ പേരു ട്രിബ്യൂൺസ് എന്നായിരുന്നു. കോൺസൽസിനുപോലും അവരെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭരണസമിതി പാസ്സാക്കുന്ന ചട്ടങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്താതെ തടയാനുള്ള അധികാരം അവർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നുതാനും. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ട്രിബ്യൂൺസിനെ സാമാന്യജനങ്ങളിൽനിന്നു മാത്രമാണ് തിരഞ്ഞെടുത്തതു്. എന്നാൽ അവരുടെ അധികാരം വളരെ ആയിരുന്നതിനാൽ പ്രഭുക്കന്മാരെയും ട്രിബ്യൂൺസായി തിരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതാണെന്നു സെനററു് ഒരു നിയമം പാസ്സാക്കി.

ബി. സി. ഒന്നാം നൂററാണ്ട് ആയപ്പോഴേക്കു സെനററിനു സാമാന്യജനങ്ങളെപ്പററി തീരെ കരുതലില്ലെന്നായി. തന്നിമിത്തം സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സമാധാനം ഇല്ലെന്നായിത്തുടങ്ങി. ഇക്കാലത്തു ധനം മുഴുവനും പ്രഭുക്കന്മാരുടെ വകയായിരുന്നു. അവർ സുഖലോലുപന്മാരായി ജീവിതം നയിച്ചു. അടിമകൾ അവർക്കുവേണ്ടി ജോലിചെയ്തുവന്നു. ലോകത്തിൻെറ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും അടിമകളെ റോമിൽ കൊണ്ടുചെന്നു വില്ക്കുക പതിവായിരുന്നു. ചില പ്രഭുക്കന്മാർക്ക് 1000 അടിമകൾ വരെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

സാമാന്യജനങ്ങളുടെ നില അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നുതന്നെ പറയാം. അവരുടെ സ്ഥലങ്ങൾ പ്രഭുക്കന്മാർ കൈവശപ്പെടുത്തുകയും അവരുടെ പുത്രന്മാരെ സൈന്യത്തിൽ ചേർത്തു റോമിലേക്ക് അയക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. റോമിനു വെളിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവർക്കു വോട്ടുചെയ്യാനുള്ള അവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അതിൽ പങ്കെടുക്കാനോ സ്ഥാനാർത്ഥികളായി നില്ക്കാനോ അവർക്കു സൌകര്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അതിനാൽ നഗരത്തിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവർതന്നെ ഭരണം മുഴുവനും നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

സാധുക്കൾക്കു ധാന്യം വിലകൂടാതെ കൊടുക്കുക എന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ സാധുക്കളും, ദുഷ്ടന്മാരും, മടിയന്മാരുമായ അനേകംപേർ റോമാനഗരത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഇവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നവരുടെ ഹിതമനുസരിച്ച് ഓരോരോ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് അവരെ നയിക്കാമായിരുന്നു.

റോമാനഗരത്തിൽ വസിച്ചിരുന്നവർ സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ യഥാർത്ഥ ഭരണകർത്താക്കൾ തങ്ങൾ തന്നെയാണെന്നുള്ള ഒരു വിചാരമുണ്ടായിരുന്നു. അതു പരമാർത്ഥമായിരുന്നുതാനും. നഗരത്തിനു വെളിയിൽ താമസിച്ചിരുന്നവരെപ്പററി അവർക്കു പുച്ഛമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കാരണങ്ങളാൽ നഗരത്തിനു വെളിയിൽ താമസിച്ചിരുന്നവർക്കു പ്രഭുക്കന്മാരെപ്പററി അസൂയയും വെറുപ്പും ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. പ്രജാധിപത്യഭരണംതന്നെ അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന് അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. പകരം അധികാരം ഒരാളിനെ ഏല്പിച്ചു പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ശക്തിയും അധികാരവും നശിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു അവരുടെ താല്പര്യം.

ഈ കാലത്തു് (ബി. സി. 60) റോമിൽ മൂന്നുപേർ ശക്തി പ്രാപിച്ചു. അവരിൽ പ്രഥമഗണനീയൻ അന്നത്തെ ഏററവും വലിയ സൈന്യാധിപനായിരുന്ന പോംപേ ആയിരുന്നു. ക്രാസസ്സ് എന്ന ഒരുവനായിരുന്നു രണ്ടാമൻ. അദ്ദേഹം റോമ്മാനഗരത്തിലെ ഏററവും വലിയ ധനികനായിരുന്നു. മൂന്നാമൻ ജൂലിയസ്സ് സീസർ ആയിരുന്നു. അന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു 40 വയസ്സായിരുന്നു പ്രായം. സ്പെയിൻരാജ്യവുമായി നടത്തിയ യുദ്ധങ്ങളിൽ നേടിയ വിജയം നിമിത്തമാണ് അദ്ദേഹം പ്രസി

ഢനായിത്തിന്നു്. പൊതുജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വളരെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. ഒരു പ്രഭുകുടുംബത്തിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം ജനിച്ചതു് എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു സാധുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു എപ്പോഴും കരുതലും കരുണയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവക്കായി ധാരാളം പണം അദ്ദേഹം ചെലവാക്കി. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ പണം കടം ഉണ്ടായി. ബി. സി. 60-ൽ, പോംപേയും ക്രാസസ്സും സീസറും ചേന്നു പരസ്പരം സഹായിക്കണമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥ അടങ്ങിയ ഒരു ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കി. അതു വളരെ രഹസ്യമായിട്ടാണ് സാധിച്ചതു്. ഭരണാധികാരം കൈവശപ്പെടുത്തണമെന്നു തന്നെയായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശം.

ബി. സി. 59—ൽ സീസർ കോൺസൽ ആയി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. കാലാവധി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഗോളിലെ ഗവർണ്ണർ ആയി നിയമിതനായി. അഞ്ചു വർഷത്തേക്കാണ് അദ്ദേഹത്തെ നിയമിച്ചതു്. ഇപ്പോഴത്തെ ഫ്രാൻസ് ആയിരുന്നു ഗോൾ എന്ന രാജ്യം. ഗോളിലെത്തുന്നതിനു മുൻപു തന്നെ സീസറിന് അവിടുത്തെ ജനങ്ങളുമായി യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടേണ്ടി വന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ റോമൻഭടന്മാർ അനേകം വിജയങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കി.

ഇററലിയുടെ വടക്കുഭാഗത്തുവച്ചു ബി. സി. 55—ൽ ക്രാസസ്സിനും പോംപേയ്ക്കുമായി സീസർ ഒരു സല്ക്കാരം നടത്തി. അവർ വീണ്ടും ചില പ്രധാന കാര്യങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചു. അഞ്ചു വർഷത്തേക്കുകൂടി സീസർ ഗോളിലേയും, പോംപേ സ്പെയിനിലേയും, ക്രാസസ്സ് ഇററലിക്കു കിഴക്കുണ്ടായിരുന്ന റോമൻസാമ്രാജ്യവിഭാഗത്തിന്റെയും ഗവർണ്ണർമാരായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ളതായിരുന്നു അവർ പ്രധാനമായി നിശ്ചയിച്ചതു്.

ഏകദേശം അഞ്ചു വർഷത്തേക്കുകൂടി സീസർ ഗോളിലെ ഗവർണ്ണർ ആയിരുന്നു. ബി. സി. 54—ൽ ക്രാസസ്സ് മരിച്ചു. പിന്നീടു പോംപേയും സീസറും തമ്മിൽ പിണങ്ങുവാനിടയായി. പരമാധികാരം കൈവശപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ഓരോരുത്തരുടേയും മോഹം.

സീസർ ഗോളിൽ യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ പോംപേ റോമിൽ താമസിക്കുകയായിരുന്നു. സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ആനുകൂല്യം സമ്പാദിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പലതും ചെയ്തു. പോമ്പേയുമായി ഒരു മത്സരമുണ്ടാകാതെ തരമില്ലെന്നുള്ള വസ്തുത സീസർ യഥാവസരം ഗ്രഹിക്കാതിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹവും പൊതുജനങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ യത്നിച്ചു.

കോൺസൽസ്ഥാനം ഒരുകൊല്ലത്തേക്കു പോമ്പേയ്ക്കു ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. സെനററിന്റെ പ്രത്യേക സ്വാധീനശക്തി പ്രയോഗിച്ചാണ് ഇപ്രകാരം ചെയ്തതു്. പോമ്പേയുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരം പരമാധികാരം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹം സീസറുമായുള്ള സഖ്യം ഉപേക്ഷിച്ചു പ്രഭുക്കന്മാരോടുകൂടി ചേന്നു.

തന്നേക്കൂടി കോൺസൽ ആക്കണമെന്നു സീസർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അല്ലാത്തപക്ഷം തന്റെ ജീവൻ അപകടത്തിലാകുമെന്നു സീസർ കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമഫലമായി തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരും ഗുണകാംക്ഷികളുമായ രണ്ടു പേർ ട്രിബ്യൂൺസ്ഥാനത്തേക്കു് ഉയർത്തപ്പെട്ടു. അവരിൽ ഒരുവൻ സീസറിന്റെ ഭാഗിനേയനായ മാർക്ക് ആൻറണി തന്നെ ആയിരുന്നു.

സീസർ തന്റെ സ്ഥാനം രാജിവയ്ക്കണമെന്നും സൈന്യത്തെ പിരിച്ചുവിടണമെന്നും സെനററു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അല്ലാത്തപക്ഷം അദ്ദേഹത്തെ രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുശത്രുവായി ഗണിക്കുന്നതാണെന്നും സെനററു് അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. ട്രിബ്യൂൺസ് രണ്ടുപേരും ഈ ഉത്തരവിനെ തടഞ്ഞു. അതിന്റെ ഫലമായി അവർ ജീവരക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി റോമാനഗരം വിടേണ്ടി വന്നു. അവർ സീസറിന്റെ സന്നിധിയിൽ എത്തി.

മാർക്ക് ആൻറണിയിൽനിന്നു സീസർ വിവരമെല്ലാം മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹം സൈന്യത്തെയെല്ലാം കൂട്ടിവരുത്തി. സൈന്യം വന്നുചേരുന്നതിനു മുമ്പായി അദ്ദേഹം 6000 ഭടന്മാരോടുകൂടി റോമാ സംസ്ഥാനത്തു പ്രവേശിച്ചു. ഇതു യുദ്ധപ്രഖ്യാപനംചെയ്യുന്നതിനു സമമായിരുന്നു. മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ നഗരങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തിനു ശരിയായ സ്വീകരണം ലഭിച്ചു. സൈന്യങ്ങൾ ധാരാളമായി അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി ചേന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പോമ്പേയും സെനററ് അംഗങ്ങളിൽ പലരും ഗ്രീസ്സിലേക്കു് ഓടിപ്പോവുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടു മാസംകൊണ്ടു സീസർ ഇററലി മുഴുവനും കീഴടക്കി. അതിന്റെ ശേഷം ഗോതമ്പുകൃഷി ധാരാളമായി ഉണ്ടായിരുന്ന സിസിലി, സർഡിനിയാ എന്നീ ദ്വീപുകളും ഉത്തരആഫ്രി

ക്കയും കൈവശപ്പെടുത്തി. 40 ദിവസംകൊണ്ടു സ്പെയിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലായി. എല്ലായിടത്തും അദ്ദേഹം ആളുകളുടെ ജീവനും ധനവും യാതൊരു ഹാനിയും കൂടാതെ രക്ഷിച്ചു.

ബി. സി. 48-ൽ അദ്ദേഹം ഗ്രീസ്സിലെത്തി പോമ്പേയുടെ സൈന്യത്തെ തോല്പിച്ചു. പിന്നീടു പോമ്പേ ഈജിപ്തിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി. അവിടുത്തെ രാജാവ് അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു. സീസറിന്റെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കുന്നതിനായിട്ടായിരുന്നു ഈജിപ്തിലെ രാജാവു പോമ്പേയെ വധിച്ചത്.

സീസർ റോമ്മാസാമ്രാജ്യം മുഴുവന്റേയും അധിപനായി തീർന്നു. രാജസ്ഥാനം അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹം രാജസ്ഥാനത്തിനു ചേർന്ന വസ്ത്രം ധരിക്കുകയും നാണയങ്ങളിൽ തന്റെ രൂപം ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. വളരെക്കാലം മുൻപു റോമിനെ ഭരിച്ചിരുന്ന ഏഴു രാജാക്കന്മാരുടെ പ്രതിമകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിമയും ഉൾപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണംവരെ കോൺസൽ ആയി ഇരുന്നുകൊള്ളുവാൻ സെനററ് അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിച്ചു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ രാജാവ് എന്നുള്ള പേരു് അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നു എന്നേ ഉള്ളു. അതനുസരിച്ചുള്ള സകല അധികാരങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

ഒരു സൈന്യാധിപൻ എന്ന നിലയിൽ സീസർ വലിയ ഒരു മഹാനായിരുന്നു. ഒരു ഭരണതന്ത്രജ്ഞൻ എന്നുള്ള നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന സാമർത്ഥ്യം അതിൽ ഒട്ടും കുറവായിരുന്നില്ല. സാമ്രാജ്യത്തിൽപെട്ട സകല വർഗ്ഗക്കാരെയും ഒരു ജാതിയായി യോജിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. ഇററലിയും മററു സംസ്ഥാനങ്ങളും തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും ഉണ്ടായിരിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. റോമാനഗരത്തിൽ വസിച്ചിരുന്ന അനേകായിരംപേർക്ക് അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ കുടിയേറിപ്പാർക്കുന്നതിനുള്ള സൌകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. ഗോൾനിവാസികളായ ചിലർക്കു സെനററിൽ അംഗങ്ങളായിരിക്കുവാനുള്ള അവകാശം അദ്ദേഹം നല്കി. ഏതു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽപെട്ടവർക്കും റോമാ പൌരന്മാരായിരിക്കുവാനുള്ള അനുവാദവും അദ്ദേഹം നല്കുകയുണ്ടായി. അതനുസരിച്ചുള്ള സകല പദവികളും അദ്ദേഹം എല്ലാവർക്കും കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം പഞ്ചാംഗം പരിഷ്ക്കരിച്ചു. ഒരു വർഷത്തിനു 365 ദിവസമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും നാലു കൊല്ലത്തിൽ ഒരിക്കൽ ഒരാണ്ടിനു 366 ദിവസമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. ഇങ്ങനെയുള്ള പലപല പരിഷ്ക്കാരങ്ങളും നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദർശങ്ങളും ഉദ്ദേശങ്ങളും പെട്ടെന്ന് അവസാനിക്കുവാനാണിടയായതു്. ബി. സി. 44 മാർച്ച് 15-ാം തീയതി അദ്ദേഹം തന്റെ എതിരാളികളാൽ വധിക്കപ്പെട്ടു. അന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് 56 വയസ്സു മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വധവും അനന്തരസംഭവങ്ങളും സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു നാടകം മഹാകവി ഷേക്സ്പീയർ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ജൂലിയസ്സ് സീസർ എന്നത്രെ പ്രസ്തുത നാടകത്തിന്റെ പേര്.

തന്റെ ജീവിതകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തേക്കാൾ മഹാനായ ഒരാൾ ഇല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തേക്കാൾ മഹാനായ ഒരാൾ റോമിൽ ജനിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നും സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനു ശത്രുക്കൾ അസംഖ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധഃപതനത്തിനായി അവർ നിരന്തരം യത്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരിൽ ഒരുവനായിരുന്നു ബ്രൂട്ടസ്. സീസർ രാജാവാകാൻ ആഗ്രഹിച്ചു എന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം റോമിന് ആപല്ക്കരമായിരുന്നു എന്നുമാണ് അയാൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതു്. കോൺസൽ ആയിരുന്ന മാർക്ക് ആന്റണി, കിരീടം സീസറിനു നല്കാമെന്നു പരസ്യമായി പറഞ്ഞതാണ്. അതു ജനങ്ങൾക്കു ഹിതകരമാകയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചു സീസർ അതു് ഉപേക്ഷിച്ചു. കിരീടം വേണമെന്ന് അദ്ദേഹം അശേഷംപോലും ആഗ്രഹിച്ചില്ലാ എന്നു പറയാനും പാടില്ല.

സീസറിന്റെ മരണശേഷം മാർക്ക് ആന്റണി, ഗായസ്സ് ഒക്റേറവിയസ്സ്, മാർക്കസ് ലെപ്പിഡസ്സ് എന്നീ മൂന്നുപേർ അധികാരം കരസ്ഥമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. സീസറിന്റെ കാലത്തു നടന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു മത്സരം ഇവർ തമ്മിൽ ഉണ്ടായി. ഒടുവിൽ ഒക്റേറവിയസ്സ് വിജയം പ്രാപിച്ചു. അതോടുകൂടി അദ്ദേഹം റോമ്മാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഏകാധിപതിയായി തീർന്നു. ബി. സി. 27-ൽ അദ്ദേഹം ചക്രവർത്തിയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

കമ്പിത്തപാൽ

നിങ്ങൾ ആരെങ്കിലും, ഒരുവിധം വലിയ ഒരു പോസ്റ്റാഫീസിൽ പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ, ററ്, ററ്, എന്നുള്ള ശബ്ദം കേട്ടിട്ടുണ്ടാവും. വെളിയിൽനിന്നും ഇലക്ട്രിക്ക് കമ്പിപോലെ ഒന്നോ രണ്ടോ കമ്പികളും ആഫീസിനകത്തു കാണും; വെളിയിൽ തൂണിന്മേൽ ഒരു കമ്പി എങ്ങോട്ടെങ്ങോ വളരെ ദൂരം നീണ്ടു കിടക്കുന്നതായും കാണാം. ഈ ക്രമീകരണങ്ങൾ പോസ്റ്റാഫീസിൽ ഉണ്ടായിട്ടാണ് നാം 'കമ്പി' കിട്ടി എന്നു പറയുന്നത്. ആയതുകൊണ്ട് ഇത്തരം കമ്പിയുള്ള ആപ്പീസിനു 'കമ്പിയാപ്പീസ്' എന്നു പറയുന്നു.

സന്ദേശങ്ങൾ ഇങ്ങനെ അയക്കാം എന്നു കണ്ടുപിടിച്ചതു സാമുവേൽ മോഴ്സ് എന്നു പേരായ ഒരു അമേരിക്കൻ ആണ്. ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ ഇദ്ദേഹം പെയിന്റിങ്ങ് പഠിക്കുന്നതിനായി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പോയി. പഠിത്തശേഷം 1815—ൽ അമേരിക്കയിലേക്കു യാത്രയായി. അവിടെ അദ്ദേഹം പ്രശസ്തിയേറിയ ഒരു ആർട്ടിസ്റ്റായിട്ടു കാലം കഴിച്ചു. നല്ല ആദായവും അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടി. വലിയ ആശകൾ ഉള്ളവനായിരുന്നതുകൊണ്ടു മോഴ്സ് (Morse) വീണ്ടും പഠിത്തത്തിനായിട്ട് ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു തിരിച്ചു.

അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പോയ കപ്പലിൽ ഡാക്ടർ ജാക്സൺ എന്നു പേരുള്ള ഒരു യാത്രക്കാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. വിദ്യുച്ഛക്തിസംബന്ധിച്ചു നടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ അദ്ദേഹം കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കമ്പിയിൽക്കൂടി അത്യധികമായ വേഗതയിൽ വൈദ്യുതപ്രവാഹം ഉണ്ടാകും എന്നു മോഴ്സ്, അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കി. "അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ശബ്ദത്തെ എന്തുകൊണ്ട് കമ്പിയിൽക്കൂടി അയക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല" എന്നു മോഴ്സ് തന്നോടുതന്നെ ചോദിച്ചു.

മോഴ്സ് ന്യൂയോർക്കിൽ തിരികെച്ചെന്നു. അവിടുത്തെ സർവ്വകലാശാലയിൽ ഒരു പ്രൊഫസ്സരായി മോഴ്സ് നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അവിടെവെച്ച് തന്റെ ടെലഗ്രാഫ് പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം അക്ഷീണപരിശ്രമം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശമ്പളം മുഴുവൻതന്നെയും, ഇതിന്റെ ചിലവിലേക്ക് അദ്ദേഹം വിനിയോഗിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെയിന്റിങ്ങ് സ്റ്റുഡിയോയ്ക്കടുത്തുതന്നെ അദ്ദേഹം ഒരു ചെറിയ വർക്ക്ഷോപ്പ് സ്ഥാപിച്ചു പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമഫലമായി ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം അതു കണ്ടുപിടിച്ചു. എന്നാൽ ഏതു രീതിയിലാണ് സന്ദേശം അയക്കേണ്ടത് എന്ന് ഒരു പ്രയാസം വന്നുകൂടി. അതിനായിട്ട് ഒരു വിദ്യ അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു. അതിനു വരയും കുത്തും (Dash and Dot) എന്നാണ് പറയുന്നത്. A എന്നുള്ള അക്ഷരത്തിന് ഒരു കുത്തും ഒരു വരയും. B യ്ക്ക് ഒരു വരയും മൂന്നു കുത്തും. ഇങ്ങനെ ശേഷം അക്ഷരങ്ങൾക്കും. ഈ വിദ്യതന്നെയാണ് ഇന്നത്തെ കമ്പിയാപ്പീസുകളിലും ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ ശബ്ദമാണ് നാം കമ്പിയാപ്പീസിൽ ററ്, ററ്, എന്നു കേൾക്കുന്നതും.

ഇത്രയുമായിട്ടും മോഴ്സിന്റെ കണ്ടുപിടുത്തം അന്യർക്കു സമ്മതമായില്ല. എല്ലാവർക്കും കാണത്തക്കവിധത്തിൽ അതു എവിടെയെങ്കിലും സ്ഥാപിക്കണമെന്നു മോഴ്സ് തീർച്ചയാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന് ആൽഫ്രെഡു വെയിൽ (Alfred Vail) എന്നു പേരായ ഒരു സ്നേഹിതൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഒരു വലിയ ധനികന്റെ മകനായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായംകൊണ്ട് അവിടെ ഒരു കമ്പിയന്ത്രം സ്ഥാപിക്കുവാൻ മോഴ്സിനു സാധിച്ചു. ആപ്പീസു തീർന്നുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആൽഫ്രെഡു വെയിലിന്റെ അച്ഛൻ മോഴ്സിന്റെ കണ്ടുപിടുത്തം കാണുവാൻ വന്നു. അതിന്റെ സാധ്യത കണ്ടിട്ടു മോഴ്സിന് വേണ്ട സഹായം അദ്ദേഹം വാഗ്ദാനംചെയ്തു.

മോഴ്സിന്റെ ഭാഗ്യോദയം ഇതുപര്യന്തം ഉണ്ടായില്ല. വാഷിംഗ്ടണിൽനിന്നും ബാൾട്ടിമോറിലേക്കു ഒരു 'കമ്പി' ഇടുവാൻ, ഏഴായിരം പവൻ, അഞ്ചു കൊല്ലത്തിനുശേഷം അമേരിക്കൻ ഗവമ്മെന്റ് അനുവദിച്ചു. പത്തു കൊല്ലത്തിനു ശേഷം മാത്രമാണ് പണി ആരംഭിച്ചതു.

മോഴ്സിനിപ്പോൾ അമ്പതു വയസ്സോളം പ്രായമായി. ആയുസ്സിന്റെ മുഖ്യപങ്കും താൻ ഈ കണ്ടുപിടുത്തത്തിനായിട്ടു വിനിയോഗിച്ചു. അതിനായി അദ്ദേഹം, കഷ്ടതയും, പട്ടിണിയും കൂടെ അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അതുകൊണ്ടു വാഷിംഗ്ടൺ—ബാൾടിമോർ കമ്പിസർവ്വീസ് ഉൽഘാടനസമയത്ത് എന്തൊരു സന്തോഷമായിരുന്നു മോഴ്സിനുണ്ടായിരുന്നത്. അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ടും, മററു അമേരിക്കൻ

മഹാന്മാരും ആ സന്ദർഭത്തിൽ ആഗതരായിരുന്നു. 'What hath God wrought' എന്ന സന്ദേശം അവർ ആദ്യമായി അയച്ചു. അങ്ങനെ ടെലഗ്രാഫ് ഒരത്ഭുതമായി എല്ലാവരും വിചാരിച്ചു.

മോഴ്സ് ഇതിനകം വലിയ ധനികനായിത്തീന്നു. അമേരിക്ക മുഴുവൻതന്നെയല്ല ലോകം മുഴുവനും കമ്പിസപ്ലീസു പടന്നു.

ആരോഗ്യപംക്തി

1. ശുദ്ധജലം

എവിടെയായാലും ശുദ്ധജലം കുടിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. ഉഷ്ണമേഖലയിൽ അതു വളരെ പ്രധാനവുമത്രെ. പതിവായി ശുദ്ധജലം കുടിക്കുന്നവർ ദീർഘായുസ്സുള്ളവരായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു തെളിവുകൾ ഉണ്ടു്. ഒരു കൊച്ചു കുട്ടി ഒരു ദിവസം രണ്ടു കപ്പു വെള്ളമെങ്കിലും കുടിക്കണം. കുടിക്കുന്ന വെള്ളം ഏററവും പരിശുദ്ധമായിരിക്കണമെന്നുള്ളതു നിർബ്ബന്ധമായി ഓക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. കുടിക്കാനുള്ള വെള്ളം തിളപ്പിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. വെള്ളത്തിൽ കാണാനിടയുള്ള രോഗാണുക്കളെ മാററാനുള്ള ഉത്തമ മാർഗ്ഗമാണതു്. കോളറാ, വയററുകടി മുതലായ സാംക്രമിക രോഗങ്ങളെ തടയുകയാണു നാം അതുമൂലം ചെയ്യുന്നതെന്നുള്ളതു മറക്കരുതു്.

2. ഇരുമ്പു് ആരോഗ്യത്തിനു ഗുണകരം

ഇരുമ്പിൻെറ അംശമാണു നമ്മുടെ രക്തത്തിനു ചുവപ്പുനിറം കൊടുക്കുന്നതു്. ഈ നിറം കൊടുക്കുന്ന ഗ്രന്ഥികൾ ആറാഴ്ചയിലൊരിക്കൽ പുതുക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്നു ഡോക്ടറന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥികൾ പുതുക്കപ്പെടുമ്പോൾ ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം ഇരിമ്പു ലഭിക്കാത്തപക്ഷം ദേഹം വിളറി വരുന്നതാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ആളിനു പിത്തവ്യാധി പിടിപെട്ടു എന്നു നാം പറയുന്നു. കറുത്ത നിറമുള്ള ആളുകൾക്കു പിത്തമുണ്ടോ എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു കൺപോളകളുടെ അകവശമോ മോണയോ പരിശോധിച്ചാൽ മതി. പ്രസ്തുത ഭാഗങ്ങൾക്കു വെളുപ്പുനിറം ഉണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള ആൾ പിത്തരോഗിയാണെന്നു നിശ്ചയിക്കാം. ആ ഭാഗങ്ങൾ നല്ലതുപോലെ ചുവന്നിരിക്കേണ്ടതാണ്. പിത്തരോഗികൾക്കു പെട്ടെന്നു കതപ്പു് ഉണ്ടാകും. രക്തത്തിൻെറ ശക്തിഹീനത നിമിത്തം അങ്ങനെയുള്ളവക്കു വേണ്ടുവോളം പ്രാണവായു സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.

ഇൻഡ്യാക്കാരിൽ പലരും പിത്തരോഗികളാണെന്നു പറയാം. ഇരുമ്പിൻെറ അംശങ്ങൾ അടങ്ങിയ പദാത്ഥങ്ങൾ അവരുടെ ഭക്ഷണത്തിൽ കുറവാണെന്നാണ് അതിൻെറ അത്ഥം. സ്ത്രീകളും കുഞ്ഞുങ്ങളും ഇരുമ്പിൻെറ അംശമുള്ള പദാത്ഥങ്ങൾ കൂടുതലായി ഭക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. പുരുഷന്മാക്കു് അത്രത്തോളം ആവശ്യമില്ല.

ഗോതമ്പിൻെറ തവിടു്, പരിപ്പു്, പയർ, അമര, ഗോതമ്പു്, കടുകു്, പച്ചില, ഉള്ളി, തക്കാളിക്കാ മുതലായവയിൽ ഇരുമ്പിൻെറ അംശങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടു്.

ബാലപംക്തി

നീതിവിധി

അന്നും അദ്ദേഹം വിചാരശീലക്കാരനായിരുന്നു. നേരം ഉച്ച കഴിഞ്ഞു. കൊടുംവെയിലിൽ വിശ്രമിച്ചിരുന്ന പക്ഷിമൃഗാദികൾ ഇനിയും അവയുടെ സ്ഥാനം വിട്ട് ഇര തേടാൻ മുതിർന്നിട്ടില്ല. മനോരാജ്യത്തിൽ മുഴുകി പൂന്തോട്ടത്തിലുള്ള മരത്തണലിൽ അങ്ങനെ ഇരിക്കയാണ്. ഗൌതമകുമാരൻ, അപ്പോൾ കേൾക്കായി, ഒരു കൈത്തോക്കിൻെറ ഠംകാരം. കുമാരൻ ഞെട്ടി ഉണർന്നു. മിഴിയിണതാനേ വിടർന്നു; ഹാ! എന്താണ് കാണുന്നതു്.

“ചോരുന്ന ചെഞ്ചോര തുടർന്നു, കഷ്ടം!
താരും തലോടും തനു തുള്ളിടുന്നു.”

നിണമൊഴുകി നനഞ്ഞ വെളുത്ത ചിറകുകൾ ഇട്ടടിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു അരയന്നപ്പക്ഷി മുൾച്ചെടികളിൽ കിടന്നു പിടയ്ക്കുന്നു. അനുകമ്പാദ്രുതനായ ദേവനു് ഈ ദൈന്യം ആദ്യത്തെക്കാഴ്ചയാണ്. പിന്നീടു വിശ്വം മുഴുവൻ പടർന്ന കരുണാവല്ലിയുടെ വിത്തു് ആ ദിവ്യൻെറ അന്തരംഗത്തിൽ അങ്കുരിച്ചു. കുമാരൻ രണ്ടുമൂന്നു ചാട്ടത്തിനു മൂന്നു നാലു ദണ്ഡു് അകലത്തിലെത്തി. ചുവന്ന മഷി വീണു നനഞ്ഞ പഞ്ഞിശ്ശകലം പോലെയായ ആ പക്ഷിയെ ബദ്ധപ്പെട്ടു മുള്ളിനിടയിൽനിന്നെടുത്തു. അതിൻെറ ശരീരത്തിൽ തറച്ചിരുന്ന ചെറിയ ബാണം ദയാലു പെട്ടെന്നു് ഊരി; വിരിഞ്ഞ പൂക്കളിൽ നിറഞ്ഞിരുന്ന തേൻ എടുത്തു് മുറിപ്പാട്ടിൽ പുരട്ടി; അതിനെ വാത്സല്യത്തോടെ തലോടിക്കൊണ്ടു കുമാരൻ തൻെറ ആസ്ഥാനത്തിരുന്നു. അല്പംകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതിന് ആശ്വാസം കിട്ടി എന്നു തോന്നുകയാൽ ‘നിൻെറ ഇഷ്ടംപോലെ പൊയ്ക്കൊള്ളുക’ എന്നു് അനുവദിച്ചുവിട്ടു. എന്നാൽ നീച്ചാലു വിട്ടു പോകുവാൻ മീനിന് ഇഷ്ടമുണ്ടാകുമോ? ആ സ്നേഹമുള്ള പക്ഷി തിരുമേനിയുടെ ചുറ്റും മാത്രമല്ല പട്ടാംബരത്തിലും കാൽപ്പാടുകളാകുന്ന പൂമലരുകൾ വിരിച്ചു. ദേവൻെറ ഹൃദയം വാത്സല്യത്താൽ അലിഞ്ഞു. അതാ പെട്ടെന്നു് ഒരു ഭൃത്യൻ വന്നെത്തി. കുമാരൻെറ അടുത്ത ബന്ധത്തിൽ പെട്ട ദേവദത്തൻ അമ്പെയ്തു വീഴ്ത്തിയതാണു് പക്ഷിയെ. ഈ പക്ഷിയെ ദേവദത്തൻെറ കല്പന അനുസരിച്ചു കൊണ്ടുപോകാനാണ് ഭൃത്യൻ വന്നതു്. കുമാരനും ഭൃത്യനും തമ്മിൽ ലഘുവായ ഒരു വാഗ്വാദംതന്നെ ഉണ്ടായി. പോകാത്ത പക്ഷിയെ വിട്ടയക്കാൻ സ്നേഹപരവശൻ വിസമ്മതിച്ചു. ഭൃത്യൻ മടങ്ങി. വിവരമറിഞ്ഞു ദേവദത്തൻ കോപാകുലനായി രാജസന്നിധിയിലേക്കു ഓടി. ആവലാതിപ്പെട്ടു. നീതിനിഷ്ഠനായ രാജാവിൻെറ ഉള്ളിൽ പുത്രവാത്സല്യവും നിയമവും തമ്മിൽ പോരാടി. മകൻെറ മനസ്സു വേദനപ്പെടാതെ നിയമം പാലിക്കാനുള്ള വഴി അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തിയില്ല. ഒടുവിൽ ഈ ചെറിയ സംഗതി അല്ലെങ്കിൽ ഈ വലിയ സംഗതി അദ്ദേഹം മന്ത്രിസഭയുടെ ആലോചനയ്ക്കായി വിട്ടു. ബുദ്ധിമാന്മാരായ മന്ത്രിമാർക്കും ഒരു പോംവഴി തോന്നിയില്ല. അവർ വിഷമിച്ചു. മന്ത്രിമണ്ഡപത്തിൻെറ മുമ്പിൽ ഒരു കിഴവൻ യദൃച്ഛയാ സ്ഥാനം പിടിച്ചിരുന്നു. മന്ത്രിമാരുടെ വിഷമതയിൽ മനസ്സലിഞ്ഞവനെന്നപോലെ അദ്ദേഹം ഒരു പദ്യം ചൊല്ലി.

“വിലക്കു കിട്ടാത്തതു, വിട്ട കൂട്ടിൽ
വീണ്ടും കടക്കാത്തതു, രൂപകാമ്യം;
ബലത്തിലജ്ജീവനെ നിഗ്രഹിപ്പാൻ
ഖലൻ ശ്രമിക്കുന്നു ഗുണി കാക്കുവാനും.”

ശരി ശരി, പക്ഷി ചത്തിരുന്നെങ്കിൽ ദേവദത്തനു കൊടുക്കണം. ഇല്ല കുമാരൻ അതിൻെറ ജീവനെ രക്ഷിച്ചു. അതുകൊണ്ടു പക്ഷിയെ സംബന്ധിച്ച അവകാശം കുമാരനാണ്. ദേവദത്തൻെറ ആവലാതി സ്വീകാര്യമല്ല.

വിധി തിരുമുമ്പിൽ ഉണർത്തിക്കാൻ കിഴവനോടുകൂടിത്തന്നെ പോകാൻ അവർ നിശ്ചയിച്ചു. പക്ഷേ കിഴവനെ കാണ്മാനില്ല.

രാജാവു സംതൃപ്തനായി. ജീവനെ നിഗ്രഹിക്കാൻ നിഷ്പ്രയാസം ആർക്കും കഴിയും. എന്നാൽ അതു് ഉണ്ടാക്കാൻ ഒരുവനും സാധിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ ജീവൻെറ രക്ഷിതാവിനാണ് ജീവിയെ സംബന്ധിച്ച അധികാരവും അവകാശവും എന്നുള്ള വിധി എത്രയും നീതിപൂർവ്വമാണ് എന്ന് അദ്ദേഹം അഭിനന്ദിച്ചു.

(മുത്തൂർ ആർ. രാമചന്ദ്രൻനായർ)

കൊച്ചുകുഞ്ഞിനെ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കാൻ

അമ്മുവും ലീലയും.

അമ്മുവും ലീലയും വലിയ സ്നേഹിതരായിരുന്നു. അവരുടെ മാതാപിതാക്കളും മുൻപുതന്നെ അടുത്ത പരിചയക്കാരായിരുന്നതുകൊണ്ടു കുട്ടിക്കാലംമുതലേ അമ്മുവും ലീലയും ഒരുമിച്ചായിരുന്നു കളിച്ചുവന്നതു്.

അവർ വളൎന്നു രണ്ടുപേരും ആറു വയസ്സുവീതം പ്രായമുള്ള വലിയ കുട്ടികളായി. ഒരു ദിവസംതന്നെ അവർ പാഠശാലയിൽ ചെന്നുചേൎന്നു. മിക്കവാറും ഒരേതരത്തിലുള്ള ഉടുപ്പാണു് അവർ ഇടുന്നതു്. അമ്മു നീലഉടുപ്പാണു് ഇടുന്നതെങ്കിൽ, ലീല നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ പച്ച ഉടുപ്പു് ഇടുകയില്ല. ഇതുമൂലം അവരുടെ അമ്മമാർ അവൎക്കു രണ്ടുപേൎക്കും ഒരേവിധത്തിലുള്ള ഉടുപ്പുകൾ തൈച്ചുകൊടുത്തു. രണ്ടുപേരുംകൂടി ഒരേനിറത്തിലുള്ള ഉടുപ്പും ഇട്ടു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകുന്നതു കണ്ടാൽ അവർ ഇരട്ടക്കുട്ടികൾ ആണെന്നു മാത്രമേ അവരെ അറിയാത്തവർ പറയൂ.

ഒരുദിവസം ലീലയ്ക്കു ബോമ്പെയിലുള്ള അവളുടെ കൊച്ചമ്മ അത്ഭുതകരമായ ഒരു പാവയെ അയച്ചുകൊടുത്തു. അതു വന്ന പെട്ടി തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അതിനു നല്ല കറുത്ത തലമുടിയുണ്ടു്. ചീകി, പിന്നിക്കെട്ടുവാൻ തക്ക നീളം ആ മുടിക്കുണ്ടു്. താനെ അതു കണ്ണു തുറക്കുകയും അടയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. ആരെങ്കിലും അതിനെ നിൎദ്ദയമായി ഞെക്കി ഉപദ്രവിച്ചാൽ, അതു് 'അമ്മേ!' എന്നു പറഞ്ഞു കരയും. വാസ്തവത്തിൽ അതു വളരെ അത്ഭുതകരമായ ഒരു പാവതന്നെ ആയിരുന്നു.

ദിവസവും രാവിലെ അമ്മുവും ലീലയുംകൂടി അതിന്റെ തലമുടി ചീകി പിന്നി, ഒരു റിബൺ കെട്ടും. മുടിയിൽ ചെറിയ പൂക്കളോ മറ്റോ വെച്ചു മോടി പിടിപ്പിക്കും. അവർ രണ്ടുപേരുംകൂടിയാണു് അതിനെ എപ്പോഴും കുളിപ്പിക്കയും ഉറക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു്.

ഒരിക്കൽ അവർ രണ്ടുപേരുംകൂടി കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അമ്മുവിന്റെ അച്ഛൻ അവിടെ വന്നു. നിങ്ങൾ ആ പാവയെ നിലത്തു വെച്ചാൽ മതിയോ? ഞാൻ അതിനെ കിടത്തുവാൻ ഒരു ചെറിയ കട്ടിലും, അതിനെ ഇരുത്തുവാൻ കുറേ ചെറിയ കസേരകളും, ഒരു ചെറിയ മേശയും പണിയിച്ചുതരാം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ രണ്ടുദിവസത്തിനകം, ഒരു ചെറിയ കട്ടിലും, രണ്ടു ചെറിയ കസേരയും, ഒരു ചെറിയ മേശയും പണിയിച്ചുകൊടുത്തു. മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ തന്നെ അമ്മുവും ലീലയുംകൂടി ഒരുമിച്ചു കളിച്ചു രസിച്ചു ജീവിച്ചു. ലീലയുടെ മാതാവു് അവൾക്കു് ഒരു കൊച്ചു തടുക്കുപാ കൊടുത്തു. അവർ രണ്ടുപേരുംകൂടി മേശയ്ക്കു് ഒരു നല്ല വിരിയും, കസേരയ്ക്കു കൊച്ചുകൊച്ചു കുഷ്യനും ഭംഗിയായി തൈച്ചു. രണ്ടുപേരുംകൂടി കടയിൽ പോയി രണ്ടുമൂന്നു ചെറിയ കോപ്പയും, സോസറും, ഒരു ചെറിയ ജഗ്ഗും ഒക്കെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വന്നു.

ചിലപ്പോൾ ലീലയും അമ്മുവുംകൂടി പാവയേയും, പാവയ്ക്കു കിടക്കുവാനുള്ള കട്ടിലും, മേശയും, കസേരയും, പാത്രങ്ങളും എല്ലാം എടുത്തുകൊണ്ടു് അമ്മുവിന്റെ വീട്ടിൽ പോയിരുന്നു കളിക്കും. ചിലപ്പോൾ ലീലയുടെ വീടിന്റെ മുറ്റത്തുള്ള മാവിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഇരുന്നു കളിക്കും. പക്ഷേ എവിടെആയാലും അവർ രണ്ടുപേരും കൂടെ ഒന്നിച്ചാണു്. ആ പാവയും അതിന്റെ കട്ടിലും കസേരയും മേശയും എല്ലാം ആരുടെ എങ്കിലും ഒരാളുടെ സ്വന്തം എന്നു വിചാരിച്ചില്ല. രണ്ടുപേരുടെയുംകൂടെയാണെന്നാണു് അവർ വിചാരിച്ചിരുന്നതു്.

ഒരിക്കൽ അവർ കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അവർ വഴക്കുണ്ടാക്കി. ആരാണു് പാവയെ കുളിപ്പിക്കേണ്ടതു് എന്നു തൎക്കമുണ്ടായി. രണ്ടുപേരും അവരവർ കുളിപ്പിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു. അവർ തൎക്കിച്ചു തൎക്കിച്ചു് ഒടുവിൽ വഴക്കായി കലാശിച്ചു. അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ മൎയ്യാദകേടായി സംസാരിച്ചു. അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും കല്ലെടുത്തെറിയുവാൻ ആരംഭിച്ചു. അയൽപക്കത്തുള്ള കുട്ടികൾ ഇതു കണ്ടു ചിരിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നു. ലീല, ലീലയുടെ പാവയേയും, അമ്മു അവളുടെ സാമാനങ്ങളും എടുത്തു. "തീൎച്ചയായും ഞാൻ ലീലയോടു് ഇനിയും ഒരിക്കലും സംസാരിക്കുകയില്ല" എന്നു് അമ്മുവും, "നിശ്ചയമായും ഞാൻ അമ്മുവിനോടു് ഇനിയും ഒരിക്കൽപോലും മിണ്ടുകയില്ല" എന്നു ലീലയും പറഞ്ഞു. രണ്ടുപേരും തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ അവരവരുടെ വീട്ടിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്തു.

ഏകദേശം ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞു. ലീല തന്നെ വീട്ടിൽ ഇരുന്നു പാവയെ കളിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ അതിനെ കിടത്തുവാൻ കട്ടിലും, ഇരുത്തുവാൻ കസേരയും, ഒന്നുമില്ലാതെ കളിച്ചാൽ എന്താണ് രസം. കൂടാതെ കളിക്കുവാൻ ഒരു കൂട്ടുകാരത്തിയുംകൂടി ഇല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ കളി കളിയാകയില്ലല്ലോ. അമ്മുവും വീട്ടിൽതന്നെ ഇരുന്നു കളിച്ചുനോക്കി. പക്ഷേ പാവയും കൂട്ടുകാരത്തിയുമില്ലാതെ കട്ടിലും, കസേരയും, മേശയുംകൊണ്ടു കളിച്ചാൽ എന്താണ് രസം.

രണ്ടുപേരുടേയും അമ്മമാർ ഇവർ തമ്മിലുള്ള വിരോധം കണ്ട് അതിശയിച്ചു. "അമ്മു! നിനക്ക് എന്തു പററി?" എന്ന് അമ്മുവിന്റെ അമ്മ ചോദിച്ചു. "ലീലേ നിനക്കെന്തുപററി? അമ്മു എന്താണ് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വരാത്തത്? നീ എന്താണ് അമ്മുവിന്റെ വീട്ടിൽ പോകാത്തത്?" എന്നു ലീലയുടെ അമ്മ ചോദിച്ചു.

"എന്നോട് അമ്മു വഴക്കുണ്ടാക്കി, എന്നെ ഉപദ്രവിച്ചു, കല്ലെടുത്തെറിഞ്ഞു. ഞാൻ ഇനിയും ഒരിക്കലും അമ്മുവിനോടു മിണ്ടുകയില്ല. ഞാൻ ഇനിയും ഒരിക്കലും അവളുടെകൂടെ കളിക്കുവാൻ പോകുകയില്ല", എന്നു ലീല പറഞ്ഞു.

ഈവിധത്തിൽതന്നെ അമ്മുവും അവളുടെ മാതാവിനോട് അവർ തമ്മിലുള്ള വിരോധത്തെപ്പററി പറഞ്ഞു. ലീലയാണ് അവളോടു വഴക്കുണ്ടാക്കിയത് എന്നാണ് അമ്മുവിന്റെ അഭിപ്രായം. "ഞാൻ ഇനിയും എന്റെ കട്ടിലും കസേരയും മേശയും ഒരിക്കലും ലീലയ്ക്കു കളിക്കുവാൻ കൊടുക്കയില്ല" എന്ന് അമ്മു മാതാവിനോടു പറഞ്ഞു.

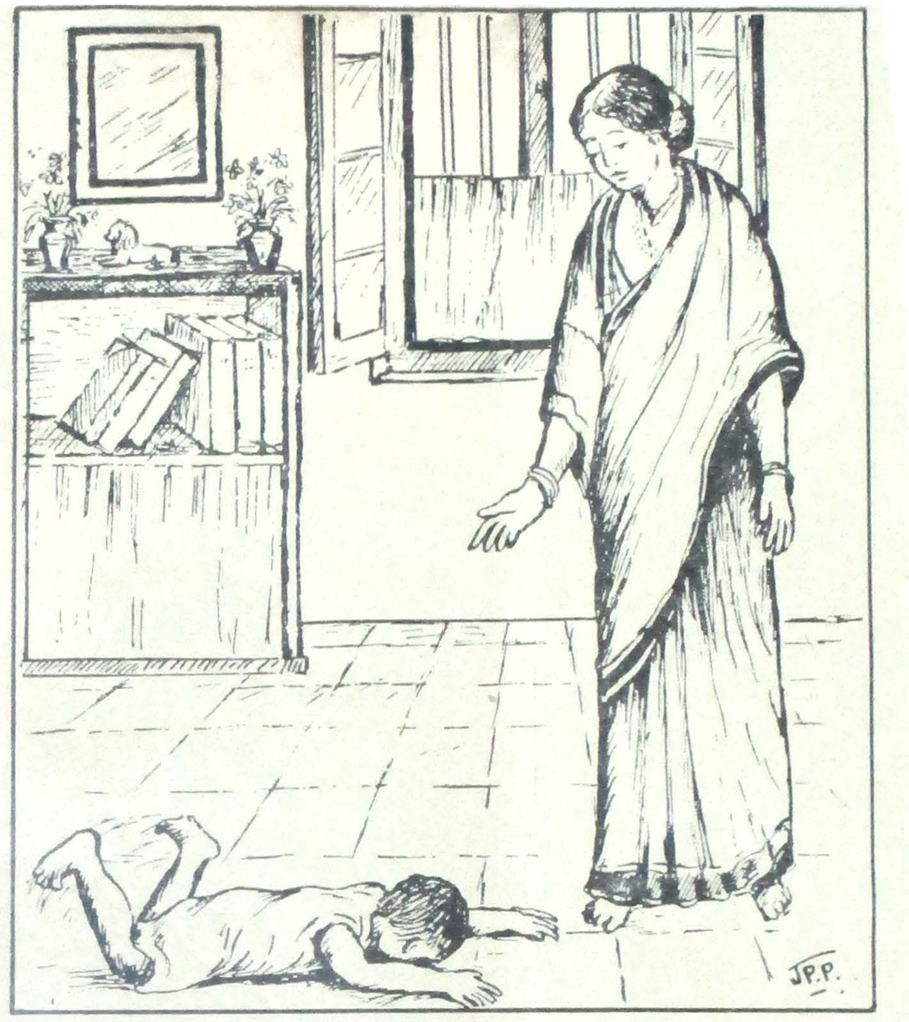
അങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ പള്ളിക്കൂടം അടച്ചു. ക്രിസ്തുമസ്സ് അവധി ആരംഭിച്ചു. ക്രിസ്തുമസ്സ് ദിനം അടുത്തടുത്തു വന്നു. എല്ലാ ആണ്ടിലും അവക്കു രണ്ടുപേക്കും നല്ല രസമാണ്. പക്ഷേ ഈയാണ്ടിൽ അവക്ക് ഒരു സന്തോഷവും തോന്നിയില്ല. കൂട്ടുകാരില്ലാത്തവക്ക് എങ്ങനെയാണ് സന്തോഷം ഉണ്ടാകുക?

"പാവം ലീല! അവൾ ഈ മേശയും, കസേരയും മററുമില്ലാതെ എങ്ങനെയാണ് പാവയെ കളിപ്പിക്കുന്നത്? ഞാൻ ആരും ഉണരുന്നെഴുന്നേല്ക്കുന്നതിനു മുൻപ് ആരും അറിയാതെ ഈ

സാമാനങ്ങൾ അവളുടെ മുറിയിൽ ക്രിസ്തുമസ്സ് സമ്മാനമായി വെച്ചിട്ടു പോരും" എന്ന് അമ്മു ചിന്തിച്ചു. അങ്ങനെ അമ്മു ആ സാമാനം എല്ലാംകൂടി ഒരുമിച്ചു കെട്ടി അതിന്റെ പുറത്ത് "ലീലയ്ക്കു" എന്നു വലിയതായിട്ട് എഴുതി ലീലയുടെ വീട്ടിലേക്ക് അതിരാവിലെ തന്നെ തിരിച്ചു.

ഈ സമയത്തു ലീല എന്തുചെയ്യുകയായിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു? ലീലയും അമ്മുവിനെപ്പോലെ ചിന്തിച്ചു. അമ്മുവിനു പാവയില്ലാതെ ഒരു രസവും കാണുകയില്ലെന്നു ലീലയ്ക്കറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട പാവയെ ലീലയ്ക്കു ക്രിസ്തുമസ്സ് സമ്മാനമായി കൊടുക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. പാവയെ ഒരു കടലാസിനകത്തു പൊതിഞ്ഞ് "അമ്മുവിന്" എന്ന് അതിന്റെ പുറത്തു വലിപ്പത്തിൽ എഴുതി. ലീല ക്രിസ്തുമസ്സ്ദിനം അതിരാവിലെ അമ്മുവിന്റെ വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു. അവരുടെ വഴിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു വലിയ വളവുണ്ടായിരുന്നു. ആ വളവു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രണ്ടുപേരും കൂട്ടിമുട്ടി, ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ സമ്മാനം നീട്ടിക്കൊണ്ട്, "ഇതു ഞാൻ നിനക്കായി കൊണ്ടുവന്നതാണ്" എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ രണ്ടുപേരും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോയി. അവർ ചിരിച്ചു ചിരിച്ചു തല തല്ലി. കുറേശ്ശ കണ്ണുനീരും വന്നു. പക്ഷേ സന്തോഷംകൊണ്ടുള്ള കണ്ണുനീരായിരുന്നു അത്.

“ എനിയ്ക്കു ഒരു ബാലമിത്രം വരുത്തി തരണം.”

ബാലമിത്ര സന്ദേശം

ബാലികാബാലരായുള്ളോരെൻ മിത്രങ്ങൾ
മിത്രമാമെന്നുടെ പത്രം കാൺക.
മിത്രമാം നിന്നുടെ—പത്രമാം എന്നുടെ
ചിത്രമങ്ങെത്ര യാനന്ദമേകും.
ശ്രീയെഴും പാലസും—പൌരപ്രമുഖക്കളും
ധന്യരും ഖിന്നരുമൊപ്പമൊപ്പം.
കുട്ടനാമെന്നെയ—ങ്ങേററവും അൻപോടെ
ചേർത്തങ്ങു ആശിഷമരുളുന്നു.
നോക്കുവിൻ കേൾക്കുവിൻ—എന്നുടെ രോഷണം
മന്നവർ മാണവർ ആയുള്ളോരെ,
പുംഗവ പുന്ത്യാൻ—പത്രാധിപശ്രേഷ്ഠൻ
പത്രമാമെന്നെ പോററിപ്പുലർത്തി
പഞ്ചവർണ്ണങ്ങളിൽ—പദ്യങ്ങൾ ഗദ്യങ്ങൾ
വിദ്യകൾ [illegible] വിനോദങ്ങൾ,
[illegible]ഷകൾ [illegible]ഷങ്ങൾ—പക്ഷിമൃഗാദികൾ
മത്സ്യങ്ങൾ എന്നതിൻ വർണ്ണനകൾ.
യുക്തിയാമസ്ത്രങ്ങൾ—സത്യചരിത്രങ്ങൾ
തത്വങ്ങൾ സാരമാം ശാസ്ത്രങ്ങളും.
പാവനമായുള്ള—കർമ്മങ്ങൾ ധർമ്മങ്ങൾ
മർമ്മങ്ങളിത്യാദി കണ്ടു ചെയ്യിൻ.
ബുദ്ധിയുപദേശം—ശുദ്ധമാം ജീവിതം
ബോദ്ധ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു മുക്തി നേടിൻ.
താഴ്മ പൂണ്ടിടുവിൻ—ദീനരെ താങ്ങുവിൻ
താഴ്മയുള്ളോടത്തേ തണ്ണീർ പായൂ.

നന്മ ചെയ്തീടുവിൻ—തിന്മയകററിടിൻ
നിന്മനം ചേർത്തങ്ങു പിൻചെല്ലുക.
സൽപ്രവൃത്തികളിൻ—നൽഫലം ചിന്തിപ്പിൻ
സൽഗുണകാംക്ഷിയായി ജീവിച്ചീടിൻ.
പാപം വെടിഞ്ഞുള്ള—പാവന ജീവിതം
താപംകൂടാതങ്ങു തേടിക്കൊൾവിൻ.
ബുദ്ധിക്കു ഭൂഷണം—വിദ്യകൾ ശാസ്ത്രങ്ങൾ
സിദ്ധിച്ചു ധൈര്യമായി വർദ്ധിച്ചിടിൻ.
ക്രോധം ദുർമ്മോഹവും—രോദം ദുർബ്ബോധവും
ലോഭം ദുർവ്യാഗ്രഹം വിട്ടു നില്പിൻ.
ആണ്ടൊന്നു പോയല്ലോ—ആണ്ടങ്ങു പത്രം ഞാൻ
പൂണ്ടങ്ങു യവ്വനം കേസരിപോൽ.
പുതുവർഷക്കൊടിയേററി—പടയേല്പാൻ ഒരുങ്ങീ[ടിൻ
പൊരുതങ്ങു വിരഞ്ഞോടി ജയം നേടീൻ.
മാററൊലി കേട്ടാലും—മാററങ്ങൾ വന്നാലും
തോറേറാടി പോകായ്കിൻ വീരന്മാരെ.
കാലങ്ങൾ പോകുന്നു—മാലഴൽ പൂകുന്നു
ചാലവേ വേലകൾ പാലിച്ചീടിൻ.
കാലമേ നിന്നങ്ങെൻ—ചങ്ങാതിമാരോടു
ചേലോടെ വിട വാങ്ങി ബാലമിത്രം.
തൽക്കാലം പോകുന്നു—പിൽക്കാലം വന്നിടാം
നല്ലൊരു നവവർഷം—നാല്പത്തിരണ്ടിൽ.

S. J.

Postal Reg. No. 1786. Reg. No. T. 17.

Printed and Published by C. V. Matthew at the C. M. S. Press, Kottayam